

שמעין מרדוב, מגינה הימני של מכבי בתניה, הגינה הימני של מכבי בתניה,

חיל הים בשיתוף עם פיקוד גדנ״ע פותחים בקיץ 1989

والمراج المراج المراجع

אל: ד.צ. 01010 צה״ל נאלשלוח ליפרטים נוספים בקשר לקורס גדנ״ע צלילה

נתוני קבלה: 1) נערים (בנים) בוגרי כתות י״א גדנ"ע צלילה

2) סוג בריאות גבוה ללא מגבלות ראיה 3) תשלום סמלי כפי שיקבע ע״י פיקוד הגדנ״ע

פרטים והרשמה בד.צ. 201010 - גדנ"ע צלילה

כשאחזור מחדש לטגל, אתן את החיים שלי לנכחרת"

מכנה כך את העימות עם מכבי ת"א, מחרתייו אם נוצה – ניאכק אחר כך על האליפות והליגה שלנו לא כל כך גדולה כדי שנתנניה לא

תהיה בין שלוש

הראשונות" 🖿 "אנחנו מאכזבים, זו עובויה – וכשראיתי את מכבי

- שמעון מנחם, לא עבר עליכם

זיינו מחזיקים מעמר - זכל השבוע וה הרבה יותר נורמאלי. אם לא היינו מתנים את השער האידיוטי שספגנו, וכל היוו נראה אחרת.

- בקיצור, המסדתם 2 נקודות בש מראוירים.

- קובי בלדב אומר שזה שני הפסי דים, והוא צורק. הרכר היותר חשוב מו שהכיטחון העצמי שלנו ניפגע. נמשך השכוע, השתדלנו לעכוד כרי לתקו אני מקווה שלקראת מככי ת"א

וכל יהיה בסדר. - זו לא הפעם הראשונה שדברים טולה קורים לכם.

.ח- אתה לא מתאר לעצמך עד כמה להיות בין שלוש הראשונות. מצבוב אותי להודות שזה אכן כך. מה לשות שער יוודית שזה אכן כך. מה לשות שער יוודית שנה באופן אישי לא לעשות שעם עוברות אי אפשר להתור ט אכים ולצר היה אומר שאנחנו היה לך שביע קל.

אני זוכר שבשנה שעברה תוא אמר לא יצאתי לשום מקום. הסתגרתי למה לא עשינו את זה'. כואב לי לומר לך. רק על המשחק אני חושב כל הומן. שבשנתיים האחרונות אני רק מתרץ.

> - אתה יורע שגם המעם ההגנה לא היתה נקיה מחשערים שממגתם. – לפני השער השני, פורי חלפון צעק: 'לצאתו', ולי היתה הרגשה שמישהו ניתקע כנכדל. חבל שלא היי

אנחנו אשמים. ב גם תחתקפה מגיעה לכליכך הרבת מצבי התקסה ולא מסוגלת

רה. אין מה לומר שאם חטפנו גול כזה,

האמן לי: זה רק עניין של חוסר – מול. אם רוני לוי מחטיא משני מטר, יגאל מרביק כדור למשקוף, טיגה לא מנצל הריפה של אלטר או כני לם מא־ רבעה מטרים בועט לחוץ – זה רק חר

- כנראת שהמעמר, ליד חשער, עושה להם משהו. אם היית אומר לי את זה כעונה -

שעכרה, חייתי אומר שאולי יש משהו ברבריך. היום, הסגל מורכב משחקנים שכבר עברו משהו בקריירה שלהם. עם כל הכבור להפועל טבריה, אינני חושב שהיא יכולה להיות סיבה להתרגשות. שאני אפספס. אם אקבל הורמנות ויר אז באיזה מצב נמצאת נתניה –

> ננצח, מככי נתניה תלך חזק למעלה. גרולה כליכך שמכבי נתניה לא יכולה

בחייו של שחקן כדורגל, 90 דקות קובעות הכל. היום אני יכול לאמר שלמרות ההצגות והשערים אנו, מכני

נתניה, מאכובים. של אממון וילה (כמוכרת) אין לך עדי־

אותי שוב, אדע לפחות שעשיתי ככל

- ואיך כל הסיפור יסתיים? - רוצה להאמין שאנחנו ננצח וככי לל לא איכפת לי שוה יהיה משער עצמי. חוץ מוה, ככר אמרתי לך שיהיו במגרש הרכה שערים.

מלשחק בנכחרת, אני בו לו. רק תן לי את ההזרמנות – והכל יהיה בסרר. - זה נשמע כאילו אתה בטוח שתצליח. שמעון, זה לא כליכך

זה כדורגלו או שוה יילך, או – כח שאני מתרגש ולא מסוגל לעמור כלחצים, כנראה שאינני ראוי. היום, אני רוצה לרעת היכן אני עומר.

- בוא נחזור לדבר על מכבי חלי

שכעידן של שניאור וגרונדמן". חוץ מכדורגל הוא גם חבר של שלי – שנה וחצי הם חברים, רק חברים. 'חוץ ממנה, אני חבר טוב של רונן גבאי, קוכי כלרכ, רוני

את מככי ת"א. זה יהיה טוב רק לכית"ר תל־אביב ומככי חיפה. שתי - ותוץ מזה, ברור גם שחולצה הקבוצות הללו מבקיעות הרבה וסום־ גות הרבה. אני כטוח שיהיו הרכת שעי

- יא־אללה, עוד פעם אתה רוצה יגאל, יבקיע.

להרוג אותי. נגעת בנקורה מאר רגי־ תה שלויויה כדי שנוכל לנתח מה שק" שה אצלי. כשבילי נכתרת ישראל, זה שינויים בדרכב. יותר מהכל. אין לך מושג ער כמה אני רוצה להיות בסגל. חשוב לי לרעת שחקן יתוור לשחק – אך לא הייתי שוה המשחק האחרון שאני מנופה. כש" רוצה להרחיב בעניין. אותי מעניינת אחזור, אעשה הכל להיות טוב. את רק ההצלחה של מכבי נתניה ושעמרת החיים שלי אתן. אם חס וחלילה ינפו המגן הימני תישאר של שמעון מנחם.

> - יש לך מה למכור בכלל? - ועור איך. אני אולי לא שחקן מבריק, אך נכחרת כנויה גם משחקנים אפורים. אני אתרום את הנשמה שלי. כשאני קורא שמישתו מכקש להתחמק

משום.

על פרשת דרכים. לא יודעת -

- זהו, אנחנו חושכים רק על מכבי ספורט' בטלויויה, חשכו עיניי. משתו

הכר. התוצאות האחרונות מראות מי זו לנוז 'חבר'ה, כואו נסביר פעם בסיום בבית וראיתי סרט וידאו. אל תישאל מככי ת'א האמיתית. בשכת האחרונה העונה איך עשינו את זה ולא נתרץ אותי מה ראיתי – כי לא אדע לענות לא הגיע לה להפסיר. - אני מחבה שתטביר לי למה כרי אי לרוץ ולקנות כרטים. – תיקו לא יספק את נתניה ולא

THE לאן פניה מועדות. המשחק השכוע, נגד מכבי ת"א, יהיה גורלי עכורנו. אם נאבק על האליפות. הליגה הוו לא

מדעת: נילה שניידר וליאור סורני טל' 439474 03 פל הזכויות שמורות ל..מעריב"

בשער עורד: אלכס דורון כוכבי ובחרת הנוער עריכה: טוכי פולק עריכה גרפית: לטורניר החורף לוסי לבקוביץ, יגאל אופיר

אבי בטלהיים

הבין־לאומי, מימין: איציק צלם: עדי אבישי זוהר, רן בן שמעון ורואי :עורך מדור הספורט חדד (צילם: עדי אבישי)

-4: אבן־צור: אני לא נינג׳ה: 6: כדורסל+ן 7: אישין 8: זירה חומשית: 9: כוכב הונגרי בכדוריד הישראלי: 10 -11: תורב בכר על כדורגל בשכתו 12–13: לקראת טורניר הנוער; 14–15: בארלו: התאונה; 16: הפעלולן: 17: רטולחה הגדולהן 18: תחויטוטון 20: סל ילדים

- ואצלכם, אני מתאר

- כנראה שכו. נראה לי שאיזה

אתמול מלאו לשמעון מנחם

.24 "ממתי שאני זוכר את עצמי

אני משחק במוערון מכבי נתניה

וממנו הגעתי גם לכל הנכחרות: הייתי בנכחרת הנערים, הנוער,

יעתורה, האולימפית, וכעת כסגל

לוי וכמיוחר סלובוראן דרפיץ".

יחיאל אבן־צור. "המסורת משפיעה עלי"

ער הלום, אל סף החלום: "הרכש נשנים האחרונות

הפך מכמותי לאיכותי – וזאת בגלל הגכלת

ההעברות. פעם היו מהתימים בבית"ר את כל מי

שמצאו מסתוכב פנוי ליך ההתאחרות, כיום סיום ההעברות. זו גם הסיבה שפעם השחקנים לא הכירו

אחר את השני. היום, כית"ר היא יחירה מגוכשת.

הרבה כזכות ארצי בן־יעקב, שחיסל את הקליקות

מהשנה שעברה. היום יש רק קליקה אחת – בית"ר

"כשיפסיקו לקרוא לי נינג'ה, אדע שעבר זמני" שיחיאל אבן צור, שחקנה של בית"ר ת"א שרצה עתה חזק בצמרת הלואמית – שרוי כין הפטיש לסדן: בין השופטים שמצהיבים אותו לבין מאמנו, יצחק שום, הטוען שהוא לא אגרסיבי מספיק 🖬 סבור שהתמתן במשחקו והתכגר כהתנהגותו, כיוון שקיבל שכל וגם קנסות 🖿 בעיקר הקנסות זה כעצם מה שמרסן אותו 🗷 טיפוס אומר שעבר זמני. גם שום אמר לי: 'תהיה מבסוט שמדכרים עליך. יש שחקנים שאף אחר לא מכיר.

מלכד סרטים רומנטיים, כמו "חלף עם הרות" – הסרט האחרון שראה – אוחב יחיאל אליפות". אכן צור (שייקרא להלן: אכן) לצפות כסרטי

אז אבן הוא המגן של כית"ר ת"א ואת זה כוקם יורעים; כולם יודעים גם שבית"ר רצה עכשיו חזק כצמרת, מוליכה במפתיע את הליגה הלאומית ויש

לה אפילו אמכיציות לגרר איזה תואר. אבן: "גביע הליגה, או גביע – ואולי גם

אתה יודע מי המגן של הפועל פ"ת או הפועל

כשריר יחיר שנותר מהסגל שהיה לכית"ר נינג'ה. הסיבה ברורה: לכדוק אם יש משהו בארצית, מנתח אכן את השינוי שהביא את הקבוצה ג'רכי.

כדימוי שרכק כו. לאחר צפיות תוזרות ומדוקדקות, הגיע אכן למסקנה שאין כל דימיון כינו לבין אותם לוחמים עתיקים מהמזרח הרחוק שאומגותם־אמנותם היא חיטול היריב. לפחות,

אין דימיון כנקודה הזו: הנינג'ה מחטל את יריבו באופן שקט וטולידי ואילו אבן מקבל מיד כרטים צהוב. הנינג'ה לעולם לא יחסל לפני המצלמות ואילו אבן זכה לכותרת הראשונה שלו, כשחיסל בבלוממילד לעיני שופט, טלוויזיה ו־20 אלף את יגאל מנחם ממכבי נתניה.

– גם ממך ארצי הצליח לעשות בן־אדם? -'פעם הייתי חי מה שנקרא חיים כלחי ספורטיביים. היום אני מבין שהכרורגל הוא הפרנסה ועכשו ההפתעה: מאמנו בבית"ר ת"א יצחק שום סבור שאכן לא מספיק אגרסיבי במשחקו. "כשהגעתי שלי והבסים שלי לעתיד. אז החלטתי להפסיק עם לבית"ר, מספר אבן, אמר לי שום ששמע שאכן צור השטויות ולהתבגר. חוץ מזה ארצי נותן קנסות על הוא אריה עם שיניים והתברר לו שמדוכר כפורל". כל דבר קטן ווה מרתיע, כי הוא אומר ומבצע. - אז נעשית בן־אדם כי קיבלת שכל או בגלל כלומר, שום לא שותף לקונסנזוס הנינג'ה. ככל אופן, מסכם אבן: "ברגע שלא יכנו אותי כך, זה

"בעיקר בנלל הקנסות". כבר כמחנה האימון הטרום עונתי, טעם אבן את נחת ידו הקונסת של ארצי. 500 דולר טבין ותקיליו

ורתו אחרי התקרית שבה חבט בתגר כעקבות סכסוך שהתפתח על חסדיה של דוגמנית מקומית. היום, הוא ותגר חברים, וחוץ מזה יש לאכן חברה קבועה אחת ויחידה, נתי – עוד הוכחה לכן שהוא הפסיק עם השטויות ותתבגר. בשבוע שעבר, נלכד אכן שוכ כירי ארצי ונקנס כ־100 דולר, כיוון שלא התעורר בומן להגיע להגיגת יום ההולרת של

יה היה כגלל ההתלהבות והרצון להצליח", מאניר אבן מכלי להתכחש לאחריותו־אשמתו. מראה שהאנינות המכביסטית התל־אביבית לא הימה מוכנה להשלים עם התדמית הברוטאלית שהרנים לה אבן ובסיום אותה עונה הוחזר לאחר כנור לכית"ר רמלה.

לבית"ר ת"א הביא אותו רוד לויאן, כשזו שיחקה בארצית, עונת 85/6. הקכוצה חזרה כסערה ללאומית ואכן המשיך בשורותיה, כבר 4 עונות מתיפות. לגבי העתיד הוא לא כל כך בטוח, ומסרב להחיב את הריבור.

ליקיאל אבן צור מרמלה שלוש אחיות נשואות,

את הקרדיט להצלחתו, מייחס אבן למאמנו יצחק שו שימצלית להוציא ממני את המכסימום במגרש ונם להתויק אותי 'ריפלומטי". אבן מפרט את יתונותיו כשחקן: "יש לי את התיקול הכי טוב נצרץ, רגל שמאל טובה ומשחק ראש טוב בזכות העבה, 1.84 מ'. עקב האכילס שלי הוא רגל ימין".

מעדיף משחק דפנסיבי

בכל הקריירה שלו, הבקיע אבן שער אחד בלבר, ננו מרמורק בארצית. כלאומית עדיין לא זכה לואת כרוד משלו ברשת היריב. יש לו הסבר: 'השיטה של בית"ר לא מאפשרת לי לעלות. יש לנו ת מורס, מגן תוקף בצד ימין ולי שום מרשה לעלות רק עד האמצע. אני מעדיף את המשחק השטיבי, ככה הפועל ת"א לקחה אליפות. אולי זה לא הכרורגל המודרני, אבל זה היעיל. העיקר

שהקבוצה לא תספוג". נשכת האחרונה פגשה בית"ר את מכני כמה שהיה מכונה פעם הדרבי הקטן. נכון להיום זה תרכי התל-אכיכי הגדול. האינטר – מילאן של וכוותל הישראלי. את המשחק הכריע, כרגיל, אלי ואראמו ואכן כהרגלו נתן את הנשמה במיגננה

ומרת פשרות, אך לעתים גם מסרת דיוק. פעם אחת, על רקע השתהות רשלנית בהרחקת סור, זה המתיים בכמעט־תיגרה עם חברו לקכוצה וימן כהן. כמחצית הראשונה ספג אכן, כמנהגו, סיסים צרוב אותו הוא סוסג כל אימת שהוא מעורב נקנירה – כין אם הוא מכצע אותה וכין אם מכצעים

ושימה זו עושה חסד עם אבן. למרות שחלק פנוכיו האתרונים לא היו תמיד מוצדקים (וכודאי שהיו נמחלים לשחקו אחר) הרי שמדובר כשחקו שושה לעתים לתיקולים פראים ובלתי מכוקרים שעלולים לעלות ביוקר לשחקן המתוקל.

אבן יודע לשבור שחקנים וכאן הוא מקבל במה לפנור את תדמית השובר. הוא נמלט כמובן לניתחים של המשחק הנברי, של הליכה לכרור ולא לג נישה לי שהוא השחקן היחיד כעולם שכמניין פעלותיו נכתב פעם (ע"י העתונאי אכרהם טבק) שנותו בהרתעתו. כלומר – היריב מפחד לתקוף מאנף שלו ובכך הוא שומר על שטח נקי, בצר שלו. יש לו מין המכם כלתי כתוב עם החלוץ שלו: אני לא נונע כך ואתה תעשה מהומות כצר השני של המנרש

אבי היה אהבתי הגדולה

"אבי, שלמה ז"ל, מת לי ביריים", משחזר אבן צור את האירוע הטראומטי ביותר בחייו. "לפני שנה וחצי נסענו במכונית ואיזה טיפשעשרה פגע בנו מאחור בכניסה לחיפה. הרכב שלנו עף לתעלה. אני יצאתי ללא פנע, אבל אבי ספג מכה חזקה בצלעות ואוספו בבית חולים. הוא נפניר אתרי כחודש ב־11 ביולי 87, בדיוק בשבת שבה נהרג אבי רן. בלי שום קשר לרן, הייתי כאותו יום בכינרת ובערב באתי לבקר את אכי כ'אסף הרופא'. כאותו היום הוא נפטר לי בידיים. אכי היה אהכתי הגדולה ביותר. אחרי האטון חזרתי לגור עם אמי, סול".

הבית הוא בית מסורתי ומות האב אף קרב את אבן למסורת: 'כל יום שני וחמיטי. כשמוציאים את ספר התורה, אני הולך לבית הכנסת, מניח תפילין והולך לבית הקברות, לקרוא אשככה ולהרליה גר

אותי, אשקול את זה"..

המסורת משפיעה גם על שיקוליו הפוליטיים של אכן: - "למרות שאני ליכודניק הצכעתי ש"ס"

– וכדורגל בשבת?. – "זה כשניל הפרנסה". – ותחוור בתשובה? – "מי יורע. אם יצליחו לפתות

אבן־צור מתקל את איציק זוחר (מכני ח"א) בדרכי הגדול, השבוע (צילם: עדי אבישי)

מאזו האימה

- אבן צור, מה מעניין אוהך חוין מכדורגל? – העתיד שלי, אני חוסך כדי להתכסס, כי אחרי שאפרוש מכרורגל אני מתכוון לפתוח דף חרש ולא להתעסק בכלל בכרורגל. לא באימון ולא בשום תפקיר אתר".

כשיפרוש, אולי ילך אכן לעתונות הכרורגל. את הצער הראשון הוא עושה בכתכה זו, בהצעת הכותרת: "תכתוב כותרת: "אימת החלוצים"". אגב, מאון האימה מורה כבר על 6 צהוכים לעונה זו. וזאת, על אף העוברה שאבן בטוח לחלוטין שהוא התמתן במשחקו: "אני שחקן דפנסיבי שעיקר כוחו במשחק חוק ונוקשה. הבעיה היא ששופטים מחמירים אתי בגלל השם שיצא לי. מה שקובע אצלם הוא חוק השמיעה ולא חוק הראיה. הם מוציאים לי כרטים לפי הצעקה שנותן השחקן היריכ ולא לפי מה שהם רואים. אני השחקן היחיד בעולם ששופטים מזהירים אותם עוד לפני שאני עולה למגרש".

"נגד שמשון, בעט כי שבתאי לוי. ניגשתי להגיד לו משהו ואו ליאור לויט מנהל שמשון התחיל אכן מתאר את הצהוכים האחרונים שלו: לצעוק לשופט מהספסל 'תוציא לו ארום, תוציא לו ארום'. אמרתי לו: 'ליאור מותק, אל תתערב'. או

השופט הוציא לי צהוב, כי אני מרבר עם הקהל. "נגר באר־שבע, הספסל שלהם כל הזמן צעק לקיצוני 'תיפול, תיפול'. בסוף השופט נפל בפח והוציא

"והכי אבסורד במשחק נגד טבריה בעטו טיל לכיוון שלי. כאופן אוטומטי כיסיתי עם היריים על האשבים שלי. אחרי 3 דקות (ו) מוציא לי קליין הקטן כרטים. 'מה קרוזו', אני שואל אותו. 'תיוכר, הוא

"ונגד מכבי ת"א ראית בעצמך: מאכק פשוט על הכרור ושיינר מוציא לי צהוב". עונה לי, נגעת כיד בכדור.

ואכן מסכם במרירות: "חייבים להביא שופטים מחו"ל, נמאסו עלי השופטים כאן".

לא. לא אתן לכט את ★ התענוג. לא תקראו אצלי היום תחזית של מי אכל אותה ומי לא.

🛨 מוקדם, מוקדם מאוד להסיק מסקנות לקבוע עובדות. אין לדעת מהו "הפסד טוב" (כמו במקרה של גליל עליון בקאזרטה, רק 6 נקודות פינור), כמר שאין לדעת כיצד יוגדר הפסד ביתי (מה שקרה למכבי ולהפועל ת"א). דבר אחד אפשר לומר בבטחון: וצחון בחוץ תמיד טוב, ועכשיו נותר לראות אם לימוז' מתכונות "לתת" גם לאחרות, לא רק למכבי ת"א.

אם דורון ג'מצ'י קולע 30 נקודות 🖈 והשחקן שלו קולע 28 – בעיני רוב הציבור הוא בסדר. רק המאמן חוזר וטוען שזה לא כך. לעומת זה, אם דורון קולע רק 8 נקודות, כמו בלימוז', ובארתה נשימה מזכירים גם את משחק הגנה המעולה שלו – זה יותר מבטדר, אם כי תמיד יהיה מישהו שישאל: "דורון רק 8 ז. מה קרה לו, הוא חולה ז". דורון לא חולה. דורון מתחיק להרגיל אותנו שהוא גם שחקן של קבוצה. לא נדבר הרבה, כי אולי נקלקל לו ולנו. הערב הוא משחק מול ניקי גאלים וארים.

א־פרופו גאליס ותאומו הסלוניקאי 🛧 יאנאקיס. איך עלינו לקבל אותם. יש אומרים בשריקות "בוז", ארוכות וצורמות, במיוחד מאותו יציע וו שקרוב לאלוהים; או שעלינו להתעלות ולקבל אותם, את שני מלכי אירופה (להזכירכם: יוון, אלופת אירופה בכדורסל ו) כיאה למלכים. אני סבור שהדרך השניה יפה יותר. אבל מי אני שאקבע ליושבי היציעים.

🛨 ידידי רפי נאה, מ"ידיעות אחרונות", גילה השבוע לשאול אייזנברג ב"קול השלום", על התושייה שמגלה קבוצת הגליל העליון בסיורה בחו"ל. הגלילים לא מצאו מקום להתאמו בשולה, סיפר רפי, הרימו טלפונים, עם או בלי צרפתית, ובסוף סידרו אולם לאימון בנאנט. שמעו בשולה שהגליל מתאמנים בנאנט, מיהרו להציע להם את אולמם. מאוחר מדי, אמרו להם בגליל. סיכמנו עם נאנט. חבל, אמרו בשולה, אנחנו לא ביחסים טובים עם גאנט, משהו כמו מכבי והפועל אצלכם...

מי שחוה בקטעים ששודרו בטלוויזיה 🖈 מהמשחק של הפועל ת"א וואדאר, תפס אותי על חם. באחד חצילומים אני נראה, יושב ביציע העתונות, מסמן בידי כאילו אני מבקש פסק־זמן. לא שחלילה רציתי להחליף את מאמן הפועל ת"א יעקב אדלר. פשוט הרגשתי צורך לעשות את זה. אחרי שהיוגוסלאווים מחקו את הפיגור ועלו ליתרון ראשון, ממנו כבר לא ידדו. עוד לפני המפולת – "ביקשתי" כאילו פסק זמן, שאמנם הגיע מהספסל של הפועל ת"א, אך באיחור. פרשן "קול ישראל" במשחק, שימי ריגר, שישב לידי – ניצל את המיקרופון הפתוח ואמר שמה שהפועל ת"א וקוקה לו כרגע וה טיים אאוט. אך יעקב אדלר לא שומע רדיו ולא רואה טלוויזיה במהלך המשחק.

א אברהם פלדה, יו"ר העמותה בהפועל ת"א, כדורסל (חבר שלו, אלי אפרתי, רוצה לעשות את אותו הדבר בכדורגלו עומד לפני וצחוו על...הרדיו. בבוקר המשחק עם זאדאר הופיעו בעתונים ידיעות כאילו לא יתן לאנשי הרדיו לשדר את המשחק מאוסישקין, בערב ראינו את השולחן של קול ישראל ושאלנו איך וה. פלדה: "סיכמתי אתם על שידורים גם מהמשתקים שלנו חו"ל".

ا الماطاليات الواتيات

זימין – נציג הקבוצה הרומנית. אז עוד לא היה נחוג לשבץ משקיף במשחקים. זה היה מאוחר יותר. משח לרד (כן, אני, שופט באותם ימים וגם עתונאי, הפעם מזכיר), שמואל ("שומי") שומכר ז"ל (זמנאי), מנחם קורמן (שעון 30 שניות, הופעל בפעם הראשונה כמשחקים) ונת קליגר (כרוז). צילום: "פוטו ספורט".

30 שנה בין תמונה לתמונה

בסדר, אנחנו יודעים שפעם היו חלוצים עם חולצה רוסית ובחורות עם קוקו וסראפאן. אבל מה זה עושה לנו היום ז – שום דבר. שופטי המזכירות במשחק הכדורסל, במיוחד הצעירים שבהם, חושבים שיד־אליהו או אוסישקין זו נורמה, שאין למטה ממנה. יורשה לי, להזיו לרגע קט את מחוגי הזמן לאחור, אל עבר המשחק הראשון שהתקיים כאן במסגרת גביע אירופה

המקום: איצטדיון רמת־גן; התאריך: 3 במאי 1958, מוצ"ש. הקבוצות: מכבי ת"א מארחת את צ.צ.א. בוקרשט, קבוצת הצבא הרומני, שניצחה את מכבי במשחק הראשון ברומניה 65-84. 5000 צופים באיצטדיון הכדורגל, סביב משטח מיוחד שהוקם לפני היציע המרכזי. השופטים: תורגוט אתאקול ואורי זמרי. זמרי ז – כן. השופט הבולגרי קולב הודיע במברק על אי יכולתו להגיע למשחק. מזכיר פיב"א דאז, ויליאם ג'ונס, הורה במכרק חוזר למנות את אורי זמרי.

גשם. כיצד עורכים את טופס המשחק ו – יש עצה. פורשים שמיכה על ראשי המזכיר המשקיף, הזמנאים והכרוז, והכל בא על מקומו בשלום, אם כי קצת רטוב. טקסים מיוחדים לא היו, בכדור הפתיחה התכבד ראש עירית ת"א חיים לכנון והמשחק יצא לדרך. "כהן מינץ העביר את כדור הפתיחה לקליין, זה העבירו לשניאור והסל הראשון במשחק נכבש כבר לאחר חמש שניות", כתבו בעתונים. אבל הרומנים היו אלה ש"כבשו" את הסל האחרון וכך ניצחו 61'63.

לשומת איצטדיון ומתיגן ב־58' – הילטון חמישה כוכבים. חמישי מימין – יוסף ברגמן, כיום משקיף. ' וחיחיד מבין היושבים ליד שולחן המזכירות שכבר שמט למני 30 שנה. צילום: עדי אבישי.

אתמול נאדיה – היום דניאלה

כשראיתי את הפרצוף הילדותי המחייך, ואגב כך חושף שיני חלב – לא ינולתי שלא לחזור אל הצילומים המרהיבים מסיאול. דניאלה סיליבאש, ולה טובה רומניה, עשתה לנו את האולימפיאדה, בצד הגיבורים האחרים שלה. אישית – הזכירה לי דניאלה את אולנה קורבוט, הילדה היפה מנויה"ם שכיכבה באולימפיאדת הזוועות, במינכן 72, ואת נאדיה קומאנץ', "מלכת מונטריאול" ארבע שנים מאוחר יותר.

כאשר נועץ בי אלכס דורון, עורך "שבועספורט", בדבר צילום השער מליון שעבר - שדרה בינינו הסכמה מוחלטת: "מגיע" לה, לדניאלה. צילום שער. כל זאת – בעקבות ביקורה הצפוי של ובחרות המתעמלות של

ואו. במהלך הקרנת מספר צילומי צבע על המסך, לפני הבחירה הסופית ול צילום השער – העלה דורון ספיקות ביחס לבואן של המתעמלות מומניות. "אתה הרי מכיר את הטיפור" אמר לי. ואני, האופטימיסט ללא תקוה, מקווה לטוב ואומד: "נהמר עליה".

פיספסתי. יכול להיות שזה נון שלי. הרי היתה לנו אופציה. יכולנו ללם. ואש בראש, את בן־אמו עם בני טבק, שני התותחנים, ערב ה"דרבי" מהווגל. והפעם "דרבי" זה ביות"ר – מכבי.

עכשיו אני חכם לאחר מעשה. חכם בלילה. אלכט אמר לי שהייתי כבר אם בסרט הזה. הייתי צריך להיות שותף אמיתי יותר לחששותיו בדבר אי מאן של המתעמלות מרומניה.

אבל מה לעשות שאני כזה. מאמין שמלה זו עדיין מלה, שתקיעת כן שונה יותר, או שווה לפחות, לחתימה על חוזה. כשאומרים לי "רמי מעלה" שהכל בסדר, האם אני צריך לחשוש ז

* * *

פעם, כשדניאלה סיליבאש היתה קטנה והלכה לגו־חובה, גיליתי עניין שתעמלת גדולה מארצה. כשאני אומר "גדולה" – הכוונה היא לאחת

מכל מדינות הגוש המזרחי, בעיקר אלה שניתקו עמנו את היחסים הדינלומטיים בעקבות מלחמת ששת הימים ב־67', נשתמרה רומניה כאי מוד של שפיות הדעת. לא פעם ולא פעמיים כתבתי על כך ומשולחן משנת – לחצתי שוב ושוב את היד הרומנית שלא אמרה לא לובחרת הנווגל המבודדת שלנו.

וק אחריכך, אמר לי מי שאמר, שקטעי העתונים של "מעריב", מדנוים בזכות קשרי הספורט הטובים עם רומניה, גזורים ושמורים שניסטריון הספורט בבוקרשט.

מעולם לא פגשתי את גנרל דראנניה, האיש שעל פיו יישק דבר בעת הא אך התיאורים שקיבלתי מאיש הקשר שלנו עם שלטונות הספורט נוסנה, היו כח לבביים - עד שהרשיתי לעצמי, באמצעות "מעריב" שבן, להומין את נאדיה קומאנץ' ולהקתה לערב המסורתי של הכתרת 'שנונטאי השנה" שלנו.

שניוסמנו לכבודה ולכבוד חברותיה לנבחרת. נאדיה לא באה. שגריר באותו שבוע עם צילום שער של כדורגל ז...

בצער רב ליוויתי בשבוע שעבר למנוחות את "כותרת ראשית". הגם שלא נמניתי עם חוג קורא! הקבוע - הסימפאטיה שלי מכוונת לעתון ולעושיו, היקבוע השתדלו לעשות עתון טוב ככל האפשר. שבון דאי השתדלו לעשות עתון טוב ככל האפשר. עתון – שלא כמו פוליטיקאים ואישי ציבור רבים

– עומד לבחירה לא אחת לארבע שנים. מבחנו הוא יומיומי. בשלב זה או אחר – מצער היה להיווכח שהציבור שוב אינו נותן אמון ב"כותרת": שהמשקיעים סגרות הברז ואל שוק העבודה ייפלטו עוד כמה וכמה עתונאים מוכשרים.

אך מה לסבירת "כותרת" ולספורטז - את הקטע הזה לא הבנתי בכל ההפסדים ששמעתי וקראתי בסוף השבוע. לא הבנתי את מוטי קירשנבאום, שנשמע לי ברדיו בוביא־זעם ואמר, בערך כך: "אמרתי שאם לא יהיו ב'כותרת' 6 עמודי ספורט – הוא לא יילן". הגזימה לחלוטין את הכתבוח, המוכשרות כפי הנראה של העתון, שאמרה למיקרופון משהו על "הכדורגל והכדורסל המגעיל הזה־.

לא ברור לי הקשר בין סגירת "כותרת ראשית" בין ספורט, על מדוריו השונים. רצו עורכי "כותרת" לייצר שבועון יוקרה – קיבלו אותו. רצו העתונים היומיים במדורי ספורט גדולים – קיבלו אותם. ומה שנשאר – זה הספורט. ועל זה אינני מיצר כלל

וחוץ מזה – אני בכלל לא כטוח שמוטי, חובכ ספורט מושבע ועוד מהימים של "נתניה ועוד 15" ואף לפני כן) התכוון למה שאמר.

דניאלה. מתי תבואי ז

רומניה בישראל ספק כפיים, התנצל פעמיים, שלוש וארבע, הזמין אותי לצ'ורבה – אך מכל אלה לא יצא דבר. נאדיה לא באה.

לעומת זה ראיתי אותה כעבור זמן קצר בטלוויזיה של ירדן. לרבת־עמון הגיעה; לתל־אביב לא,

האם מישהו שם לנו רגל ז – ואם כן, מדוע ז. עד היום אינני יודע למה. אולי יש כמה שיודעים את הסיבה האמיתית. אני לא. את הסיפורים בדבר מציעות, עייפות, ואפילו עריקה אפשרית של מאמן/ות ספורטאי/ית – אני לא קונה. מי שרוצה לערוק - ימצא את ההודמנות. תיק העריקות במערכת העתון שלנו אינו משופע בסיפורי עריקה מישראל ולישראל. תיק דומה במערכת של עתון בארה"ב – בוודאי "שמן" יותר. ראה מאמוה של מארי לו ראטון, מנצחת לוס אוג'לס 84'.

בניגוד למדינות רבות בעולם המערבי – אין כמעט תיכוון לקוי במדינות הגוש המורחי. כאשר קובעים את לוח ההופעות ל־1990 – אתה יכול להיות סמוך ובטוח שהדבר יבוצע. שום דבר לא נעשה במדינות הללו 'במקרה", או "בערך". "יד המול", כמעט ולא משחקת שם.

אך מדוע כל זה קורה כאשר מדובר בהופעה בישראל ז

בכל מאודי אני רוצה להאמין שהכל בסדר וכי שום דבר לא רקוב בממלכת רומניה, וכי המתעמלות הרומניות יגיעו בסופו של דבר לארץ (תאריך חדש, מובטח, מארט 89'), ושכל הפרשה תסתיים בשלום ושהאמרגנים של המופע יזכו סוף סוף לשינת לילה מתוקה, אחרי כזה שעבר עליהם.

מאוד מאוד הייתי רוצה להאמין שכך יהיה וששוב יאמרן עלי שאני אופטימיסט FOR EVER וללא תקנה.

ושוב הייתי מייעץ לאלכס דורון לחזור על צילום השער מדצמבר 88' – אקדים ואומר. נאדיה לא באת. לא עזרו לנו העמודים הגדולים ום במארס 89'. בסופו של דבר תגענה הרומניות, אז מה לנו כי נצא דווהא

שייע פייגובוים, צוטר פור ושחקן ושמה שלא מן צהוב, העולם הזה, היה הראשון שגילה את הטלוויזיה. יותר נכון – את העמדות שבהן התמקמו אושי הטלוויזיה בסוף שנות הששים ותחילת השבעים. שיוע, במדי הפועל ת"א אהוכתו או הנבחרת. כלתו האחרת, היה מבקיע ורץ...והוא ידע לאן לרוץ. לכיוון האחות, היה מבקיע ודץ האחות, היה מבקיע ודץ מגדל הטלוויויה כמובן.

אולי בעסנו עליו על שהוא גונב, כביכול, את ההצנה, ואולי לא הבנו בדיוק מה שהוא עושה. היום. במחשבה לאחור, אני רק יכול להתנעגע אל ימי שייע

היום, כשאני רואה את בן אמו(ק) – והאמת שלא רק אותו, גם רבים מהמבקיעים האחרים - בא לי, להקיא. הריצה המטורפת הואת אל מחוץ לגכולות המגרש (אדוני השופט, אסורו, מותרו ומה עם בזבוו הזמןו) ואשר בעקבותיה בא משכב הזכר הפומבי והנלוי של הקופצים על המציאה ומספרי 3 ו־5 הם, משום מה, אחרוני המצטרפים לחגינה שעל הדשא) מעדה על טירוף. הבקיע שער הבחור, ואפילו זה שער נצחון, האם זו סיבה לפתוח בחגיגת הטירוף? נכון, ככה עושים גם באיטליה, בראויל ובעור כמה

נכון. ככה עושים גם באיטליה, בראויל ובעור כמה מדינות לאטיניות. אם ככה – עשינו דיל. אתם, גם גיבורי הליגה האפס־ארצית של השבת האחרונה, תוו לנו בדורגל של מאראדונה וקארקה, ואנחנו נעצום עין אל מול האורגיה שלכם במגרשים.

אך בינתיים, רבותי השופטים: ריצה אחת – צהוב. אך בינחיים, רבותי ה אמו. חוגנים גבין, אה ז שניה – אדום והביתה ו

DESTRUCTION OF THE PROPERTY OF

חוק הספורט: לא מציאותי

ד"ר אוריאל זמרי אשר נתקבל ב־18 ביולי 1988 חוק הספורט ע"י הכנסת, צהל יו"ר ועדת

הספורט, ח"כ פנחס נולדשטיין, וצהלו אושי רשות הספורט במשרד החינוך והתרבות, כאילו הושג הישג כביר ויחיד במינו. אבל עיון מעמיק בתוק מראה שבחלקו איננו מתאים למציאות הספורטיבית, ובחלקו האחר מהווה פשוט לעג לרש. בנוסף לכך, הוא בנוי ניסוחים שרק לפרשני הכנסת הבינה כדי להבינם.

למען האמת חייב להאמר שכאשר הוגש חוק הספורט לראשונה לכנסת, לפני כתריסר שנים, היה בו הרבה יותר "בשר" - אלא שבמרוצת הומן הצליח ה"לובי" של מוסדות הספורט ליטול מהחוק את מרבית העוקצים - עד שנעשה חוק "מימי" לחלוטיו.

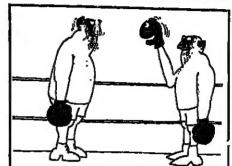
הנה, למשל, סעיף 5. הוא דן בחובת הבדיקות הרפואיות. סעיף זה אוסר לשתף בתחרויות. ספורטאים שלא עמדו בבדיקה רפואית. הווה אומר: שבאימונים מותר לשתף ספורטאים שלא עמדו בבדיקה כזו. למחוקק הישראלי לא היה ידוע, כנראה, שבאימונים קורות פי כמה וכמה יותר תאונות מאשר בתחרויות – והדבר נכון גם לגבי מקרי מוות.

באותו קו מחשבה קבע גם סעיף 7 בחוק, כי האגודות חייבות לבטח רק את הספורטאים המשתתפים בתחרויות.

מנגד מהווה סעיף 10 ב', בבחינת מס שפתיים לשיוויון האשה בחברה הישראלית. כמר במקרים רבים אחרים, הסעיף חזה, אוסר אפלייה בתקנוני האיגודים – אבל למעשה איונו שווה את הנייר שעליו הוא נכתב. אחרת לא ניתן להבין כיצד

המחוקק הנאור לא שם לב עדיין לכך שבתקנון איגוד הכדורסל, למשל. קיים אי שיוויון הזדמנויות לנשים: אצל הגברים מותר לשתף שני שחקנים זרים בכל קבוצה ובליגה לנשים מותר לשתף שחקניות זרות רק בגביעי אירופה...

וזה עוד לא הכל: כנה כמה טעיפים בחוק הספורט הישראלי, אשר אינם ניתנים כלל לביצוע במציאות שלנו:

איגרוף זה גם כן משחק... (איור של קורק ב"פרנקפורטר אלגמיינה"}

לבדיקות כגוו אלו, טרם הוכשדו.

ספורט, ששר הבריאות קבע לענין זה". נשאלת מסוגלות התחנות האלה לבדוק במשך שנה: - בחקיקתה - אבל מצד שני, חייב להיות ברור אגב, כל עוד רפואת הספורט לא תהווה שטח להם ולאחרים שאסור לנוח על זרי הדפנה של

במספר מתקבל על הדעת. • סעיף 13 ה' מהווה ממש לעג לרש במציאות

הישראלית של 1988: אותו סעיף קובע כי "השר ושר החינוך והתרבות) רשאי לקבוע תקנים למיתקני ספורט ולמכשירי ספורט במוסד חינון, כמשמעותו בחוק לימוד חובה, התש"ט." ואשיח לא מובן לי מה מנע משר החינוך והתרבות לקבוע תקנים כאלו בעברז התשובה לשאלה זו היא פשוטה בהחלט: משרד החינוך והתרבות לא היה מעוניין לקבוע תקנים כאלה, שיחייבו אותו לצייד בתי ספר במיתקנים ובציוד ספורט. ומאחר שגם עתה השר הינו רק "רשאי" וולא תייב) לעשות כן בעתיד – ספק רב הוא אם הדבר אכן ייעשה. קרוב לוודאי, שבתי הספר במדינת ישראל יוסיפו ליהנות גם בעתיד מהקצנה

ניתן להצביע על נקודות תורפה נוספות בחוק הזה. מורגש היטב שאיננו עשוי מיקשה אחת, אלא מהווה שעטנז – מיני שאריות של חוק שיטתי, שהוגש בעבר לכנסת ושנתפרו מחדש.

אסתפק בהערה אחת ויחידה שנוגעת ללשון התוק: הסעיף הראשון בחוק הספורט זו בהגדרות ונאמר בו כי "ספורט או פעילות ספורט – (היא) פעילות משחקית, בין תחרותית ובין שאיננה תחרותית, אשר נדרש לה מאמץ נופני". הגדרה זו היא יוצאת דופן ומתבססת על אסכולה סוציולוגית מסויימת. לבני תמותה רגילים, אשר אינם מצויים בנבכי המדעים, ברור שקיימים משחקי ספורט לא מעטים (כגון: כדורגל.

• אבל לא צריך להרחיק לכת עד לבדיקות כדורסל, כדוריד, כדורעף, כדור־מים וכו") - אך יתכן שהצדק היה עם אנשי ועדת הספורט של

וווגשת בטחון

פוראי ובונדאי הובגרי.

מקצועית, נקלט פרקש מחר מאד בהפועל ר"ג תא מתאים לקבוצה כמו כפפה ליד. במושגים להלים ר'ג בהחלט סבוצה טובה, אלא שבשנים סמרונות לא זכתה להגשים את חלום האליפות שנה אחת: היא חסרה שוער כעל שיעור קומה. שה, כשמאחורי אמיר גרא, רזי סומך, גרעון המר ויורט זלינגר עומד פרקש "יש לנו הרגשה תה וביטחון ביכולתו לעצור כרורים שהצליחו ומון פבין ידינו או מעליהם", הם אומרים.

יוור פרקש, שוערה של הפועל

הונגרית" לכדוריד הישראלי

איך נותר הקשר עם ישראל? מהי

תרומתו לקבוצה? מה הוא חושב

על הכדוריד שלנו? איך הוא

משווה בינו לבין זה שעזב

מאחריו כ"ארץ הצ'ארדאש"

עוזי כדר

1988 תיכנס להסטוריית הכרוריד

הישראלי כ"שנת הפלישה

ההונגרית". יאנוש אדוריאו.

ממנה לא מכבר מאמן גבחרת ישראל הוא הונגרי;

יאושנטי קונירובה, מאמנת קבוצת הנשים

קיון שות היא הונגריה; אהרון סגדי, שופט.

תאתונרי ויוזף פרקש – שמאז בואו לכאן גם שינה

מוח יטורי את יחסי הכוחות בכדוריד שלנו – הוא

מקש, שוער הפועל ר"ג, בן 32, 190 ס"מ, נולר

מוופשט ופרט לעיסוקו בכדוריד נושא עמו עוד

מהוכמה תעודות שמעידות על כישוריו המגוונים:

מים נהצלחה קורס מאמני כדוריר בהונגריה, הוא

מ נו, כ־1969, החל לעסוק בכרוריר, בקכוצת

קינולנד. כשבגר עבר לסגד. עד מהרה נתגלו

משריו המקצועיים: גוכהו, ומבנה גופו האתלטי

משרו לו להצטיין כשער, במיוחד בזריקות

ששוחים הסצרים. מעמרות הסיצוני, מ־6 מסר

פעות הפנדל. נתגלה גם כבעל חושים בריאים

תשבות מהירות – ולמרכה הפלא דווקא מטווחים

צונים כזריקות מ־9 ר־10 מטר איננו מצטיין.

שנו התקלטה למתמטיקה ומפעיל מחשבים.

ו"ג - חלק מ"הפלישה

נשחו כשער הוא מפגין רוגע, ריכוז וכטחון תוחוומשרה כל זאת על חבריו. יחר עם זאת הוא ות וכשחבריו חולקים לו שבחים על יכולתו מיפתו, הוא ממהר להסים את ה"פירגון" לידידו יס ושוער המשנה, גל גורודינסקי.

נהפועל ו"ג מתחילים עתה לדבר על אליפות נצוה גלויה. פרקש: "אם נבקיע ככל משחקינו לון אחר יותר מהיריב, נוכל כולגו לשיר "We Are The Champion" :nonthing

או נוצר הקשר עם ר"ג?

לואשונה פגש פרקש את הפועל ר"ג לפני משוים, כששיחקה בגביע אירופה. הקשר הראשון שו נמלפון. הוא הציג עצמו כיהורי שמעוניין ללוח לישראל ולשחק כה כרוריר. "תחילה לא ועוי אתו כהלכה", אומר כני קמינר, יו"ר הפועל ינ 'השבתי שהוא מעוניין לשחק עם קבוצתו להא, לכן היפנתי אותו למזכיר איגוד הכרוריד, אם מונר, שיטפל בכקשה. לאחר ומן מה פנה ישג אשקלון ואמר כי קרוב משפחה שי הפש פיקש מהונגריה, שמעוניין לשחק בהפועל

מצחו רגע לקה על עצמו קמינר את הטיפול תונגרי ושמר על קשר מכתכים איתו. לשתו לדעת שכוונותיו רציניות כאמת, נסעתי מי נפיחד להונגריה והתרשמתי מכנותו. הוא א לי רושם חוק כארם וכספורטאי. קבוצתו לא

מועצת חכמי הכדורגל

מאמני הכדורסל אינם סובלים הכדורגל בישראל, אמור להיות יותר טוב, יותר מתקדם, יותר במקצועם כמו בכדורגלו מדוע נדל מדי שנה מספרם של חובבי טאקטי – אבל אין בו את התנופה: הכדורסל, בעוד שמספרם של יש חיכוכים ויש מאמנים מסכנים, חובבי הכדורגל נמצא כל הזמן בקו שעקב אהבת המשחק, סובלים ירידה ורק לפני שלושה שבועות השפלות והתבוות מדי שבת ומנו אלפים בודדים של צופים בכל במגרשי הכדורגל. יש כאן שחקנים מגרשי הכדורגל בארץ) – וואת שיודעים את תורת הכדורגל – כמרות שיש כבו

אם לא היו מקיימים משחקי מפואריםז כדורגל בשבת, אלא רק במוצאי שבת או בימי שישי בצהריים, או ביום מוסכם אחר – היו פני

בשבת... אני מציע ניסיון: שנה

אחת נקיים את פעילות הכדורנל בישראל רק־לא־בשבת – ונראה מה ניסים בוקרה, כפר־סבא

עלובה של כמה כדורים לשנה.

לספורט אז כפי שהיא כיום; איך יוסבר שמבחינת התזונה הנכונה.

יש הבדל עצום בין או להיום

והשכר, רבותי השכר: או לא קיבלו

(כמעט בכלל) כטף בעד משחקים

ו/או משחקי נבחרת ואילו היום...!

היום, והציוד האלקטרוני

שבשימוש הטלויזיה ושיש בו כדי

לדובן את הפעילות.

או לא היו האיצטדיונים שיש

לדעתי, הנסיגה בכדורגל חלה

רק מטיבה אחת: עוון השבת. אין

דבר חשוב יותר לעם ישראל מאשר

השבת. אם מישהו הולד לעשות

סתורט לשם סתורט, כמו שהיה

לפני 20 שנה – ניחא. אבל אם הוא

עושה ספורט לשם עסק בשבת,

מרוויח כסף מחשבת – הרי שהוא

● סעיף 6 דן באיסור של סימום. הייתי רוצה מאד לדעת היכן מתכוננים המחוקקים הנכבדים לבצע את "הבדיקות המידגמיות"ז – בכל מדינת ישראל אין מעבדה אחת הבנויה למטרה זו. שלא לדבר על כך שגם צוותים מקצועיים מתאימים

המסובכות של סימום. סעיף 5 ג' קובע כי אין זה מתקבל על דעתם לראות בפעילויות כגון "הבדיקות הרפואיות ייערכו בתחנות לרפואת איגרוף, התעמלות ושייט "פעילות משחקית"... השאלה אם המחוקקים נתנו בכלל דעתם למספר הכנסת ורשות הספורט, אשר שמחו על כך התחנות מסוג זה הקיים בארץז כמה ספורטאים שהכנסת הואילה להתייחס בכלל לספורט התמחות מוכר של רופאים במדינת ישראל, קשה חוק לא רציני זה – ומוטב להתחיל לסתום את להניח שיעמדו לרשותנו תחנות לרפואת ספורט הפרצות שנחשפו בו – ובהקדם.

הכדורגל הישראלי חולה

הכדורגל הישואלי הולך אחורה משנה לשנה. הנה כמה

דוגמאות: גידי דמתי, לשעבר הנבחרת, אמר בראיוו לאתד העיתווים, שהכדורגל הישראלי ב־68', היה טוב יותר מזת של היום.

מרתיע. כדורגל כזה גם אטור לחראות בטלויזיה.

רועשים, של שחקנים מקומיים. אפשר לחשוב שמדובר בליגה האיטלקית... אבל האמת היא שהישראלים לא יודעים לשחק כדורגל:

ולשלם כליכך הרבה כסף בעד ה"תענוג" המפוקפק. אני מציע אופוא להפסיק כל השקעה בכדורגל ולהפנות את חמשאבים לענפי ספורט אחרים: כדורסל, טניס. כדורעף, כדוריד, שחיה

(לשעבר שוער המועל בשנות ה־50 וה־60)

איך ניתן להסביר זאת, אם ב־68'

היה הכדורגל בארץ תובבני, ואילו כיום הוא כמעט לגמרי מצועני. איך יוסבר שב־67'68', היו חדרי ההלבשה כמעט ריקים מציוד ספורט לעומת מה שיש שם היום: איך יוטבר שאז לא היתה מודעות

רמה עלובה

במוצ"ש 19.11.88 נדהמתי לראות מעל מסך הטלויזיה ב"משחק השבת" תמונות מבישות מהכדורגל חישראלי. אני יודע שרמת הכדורגל בארץ למטה מביוונית: אני גם יודע שבכל קבוצה רק שחקן אחד או שניים שהם מעל לרמה הבינונית – אבל רמה כה עלובה לא

ראינו שתקנים מסורבלים, רצים אחרי הכדור ללא תכלית ומנסים לפגוע האחד בחברו, עם ובלי כדור. ראיתי את השוער אנטמן פוגע בצורה ברוטאלית בשלומי מלכה. אנטמן ראוי לכל גינוי וגם לעונש מדל יום א' מפרסמת העיתונות הישראלית תמונות ענק, גם בצבעים

לא יודעים לעמוד במגרש, לא יודעים ללכת עם כדור, לא יודעים לחת פאם, לתפוס מקום, אין להם ראיית משחק, אין להם אהבת משחק והתנהגותם הספורטיבית גרועה. אני מתמלא שעדיין יש משוגעים שמוכנים לפקוד את המגרשים

רק לא הכדורגל הוה – ולא על מסך הטלוויויהו

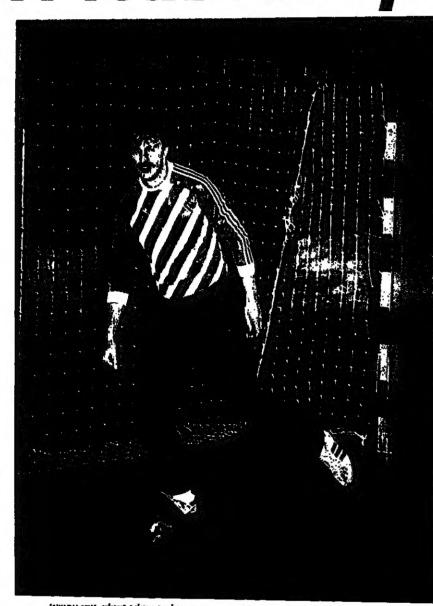
יהודה עמאר

הכדורגל בישראל אחרים לנמרי. מדוע הכדורסל הוא ענף ספורט משגשג איכותית, יחסית לכדורגלו מדוע בו אין את ההשפלות

פונע בקדושת השבת, פוגע בעם וההתבזות שיש בכדורגלו מדוע

לא תמינו, רבותי, אבל זה משום שמשחקי הכדורסל אינם נערכים

הלישה תרורה

פרקש בשער הפועל רֶ״ג. תשאיפה המיידית: ללמוד את השפה ולהיות אלוף (צילם: עדי אבישי)

היתה מוכנה לשחררו מיד וכיקשה לאפשר לה בשכוע. עכודת ההגנה בהונגריה מעולה, כיוון שרמת ה'שוטרים' ושחקני הקו האחורי) גכוהה, וכל למצוא שוער מחליף נרק אז לשחרוו. הם אמרו שיש וריקה שלהם מתחום ה־9 מטר, היא שער וראי. להתחשב בזה, כי הוא תרם למעלה מ־10 שנים "לעומתם, הישראלים אינם אוהכים את עבודת לקכוצתם. הסיכום הראשוני עמם היה שפרקש יניע ההגנה, אולי משום שאינה נעימה. הם מעריפים לארץ ואם יתאקלם יפה – ישאר. אם לא – יחזור. מבצעי ראווה' בהתקסה וגם אם אותו 'מכצע' אינו' למרכה הפלא, התאקלמותו היתה מהירהיותר הסתיים בשער – אינם מתרגשים. גם כשהקכוצה משחשבנו. נכונותו לעכור את כל התהליכים מסטידה אין השחקנים מתרגשים יתר על המידה המייגעים של עולה חדש, נטעה בנו את ההרגשה ולוכחים את ההפטר בקלות". על מכבי והפועל ראשליצ, נושאות הרגל

שמדובר באדם רגיש ובעל אופי נות." - מה הווברל בין הבדוריו הישוראלי להונגריז, ברצינות יותר מכל שאר הקכוצות וגם התשתית שאלתי את פרקש. הכדוריד ההונגרי, ענה, יותר אגרסיבי בשני המועדונים כריאה. ישנן מחלקות נוער גדולות

מהישראלי. בהונגריה מתייחסים לכדוריר כאל . מקצוע לכל רבר. שם דם מקיימים עשרה אימונים

תעודת זהות 14.6.56 : 1713 צובדה 190 ס"מ

באליפות

שיער: בלוגדיני אודב: סרטים בטלוויויה שונא: חומוס תחביב: לגדל דגים כאקווריום

שאימות: ללמור עברית ולזכות כאן

לפני שנפרדנו ביקש להורות לכל אלו שעורו לו להגיע לישראל ולהיקלט בה, במיוחר יצחק אלישיב מאזור, בני קמינר ושמואל זילברמן מהנהלת המועל ר"ג, חבריו לקכוצה ובמיוחר משפחת גרא שהרעימה עליו חום ולבכיות.

בכדוריד הישראלי, אומר פרקש: "הן מתאמנות

וטוכות – דבר שמאפשר להן להכין שחקנים

ילשלכם בקכוצה הכוגרת. לקכוצות הראשוניות

שוטרים טובים". את דורון דיין מהפועל ראשל"צ

יהמטרה העיטרית שלי, עתה, היא ללמוד עברית

- אחר כך הכל אסשרי ופתוח. אני מעוניין לשחק

כרוריר עור כמה שנים ולאחר מכן לנטות ולהשתלכ כמאמן, לעזור ולקרם את הכרוריר הישראלי

פרקש זוכר היטב.

- מהן תוכניותך?

الاطرال واطراحا وا

מאת קן בארקו כפי שסופר לעפר שלח

כקבוצה. הוא פתח כחמישיה מהרגע שהגיע למכללה, ואני שיחקתי יחד אתו שנתיים וסיימתי את תלימודים זמן קצר לפני כן.

נבחרתי על ידי הלייקרס בסיכוב הראשון של הרראפט, ואחרי שהם העבירו את הזכויות שלי לאטלנטה הוקם, הית הסוכן שלי עסוק כמו"מ עם אטלנטה. קיבלתי אז גם חצעות מאירופה, והתכוננתי לחתונה שלי, שבועיים לאחר מכן. שנינו באחת המנורות במכונית ואני מצאתי את עצמי עברנו אצל חבר שלנו, שהיה לו עסק של קייטרינג, מקופל מתחת למושב האתורי. לשנייה אחת היה והשגנו מכונית מסחרית כדי להעביר את החפצים נדמה לי, שאני מת ושככה זה נראה, אבל דווקא של דייב לתרך החרש שלו בקמפוס. שיחקנו כרורסל הכאב בראש שלי החזיר אותי מהר למציאות וחשתי כל הערכ ויצאנו לדרך די מאותר.

הדרך היתה דרך כפרית של שני נתיבים, עם הכאה שלי היתה על דייויר, והתחלתי לחפש אותו. מהירות מקסימלית מותרת של 90 קמ"ש. נהגתי קצת יותר מהר, אולי מאה. התקרבנו לצומת עם דרך צדרית. כלי רמזורים. נהג אחר יצא מן הדרך מתחת לגלגלים, ונסיתי מייד לצאת החוצה. הצרדית. ניסה לחצות לפנינו וגעצר באמצע הצומת. הדלתות היו מעוכות, והצלחתי לצאת רק דרך הייינו קרובים אליו מאד, ולכן כלמתי ושברתי השמשה הקרמית, שהיתה שכורה לגמרי. סראתי לו עם ההגה הצירה, כנסיון לעקוף אותו מהצד. והוא ענה לי מצד הדרך, כמה מטרים מן המקום בו המכונית עברה לשוליים, הכלמים נגעלו, הגלגלים התדרדרנו. הייתי רחוק ממנו כשמונים מטרים, אכל החליסו על החצץ – והמכונית התהפכה. נפלנו שמעתי אותו בבירור.

ידעתי שהוא צריך להיות כפנים, אבל הוא לא היה שם. המחשבה המכהילה הראשונה היתה שהוא

כל העסק לא לקח יותר מחמש שניות, אכל לי

זה נראה כמו הרכה זמן. אני זוכר שחשבתי "כבקשה,

בבקשה אל תיתן לי למות" בומן שהגוף שלי טס

למעלה ולמטה כתוך המכונית. הראש שלי פגע

הקלה גדולה על שזה נגמר. הייתי כל כך מרוגש

שלא הרגשתי אם נפגעתי כעוד מקום. המחשבה

מראש גבעה, המכונית התהמכה כמה פעמים ונעצרה נראים כמו מהירות גכוהה מרי כשאתה נוסע, אכל טובים, אולי הטובים ביותר ומכוסה דשא. מחצגו גדר עץ על הצלע ונעצרגו לכסוף כתוך שרה של מישהו. זמש שניות ארוכות מאר

לבסוף כמעט מאה מטרים מן הכביש. 100 קמ"ש לא למכונית השנייה, הוא ניסה לעכור למושב האחוי כשהמכונית מאברת את השליטה, אתה מבין כמה התהפך, הוא טס החוצה דרך השימשה הקדמית וכ דיינויך ריוורס ואני היינו חברים מהר אתה נע בעצם. למולנו, צלע הגבעה היתה רכה הוא גם נותך. הוא לא זכר איך עף החוצה, רק אד

הוא שוכב כך, ולא רציתי לתכות עד שיתאושם נעמרתי מעליו ואמרתי לו: "ישר את הרגלים שלן. ואני אעזור לך להתרומם. לא נראה לי שנוח לן ככה". הוא אמר כסדר וניסה ליישר את הרגליים הדם זרם מהצרדים של הבטן שלו ואני עמוה' מעליו. התכופפתי אליו והרמתי את החולצה שלו.

לצר, ואני יכולתי לראות כבירור כאור הירה את המעיים והאברים הפנימיים שלו. זה נראה כש התמונות בשיעודי ביולוגיה, או כמו החיות שהיע מנתחים כבית הספר. כל האברים הסנימים הי שקטיט קנמרי, וראיתי איך הם נעיס קטלים כצפיפת מש הברה שלנו עברה בדרך לידינו, ושלחתי גם הכאיב במיוחד למשפחה שלי. אני יודע שכשקורים כשנשם. המעיים שלו היו מקופלים כצפיפת מש שתייה בדרך לידינו, ושלחתי גם המעיים שלו היו מקופלים כצפיפת מש שתייה בדרך לידינו, ושלחתי גם המעיים שלו היו מקופלים כצפיפת מש

דייויר סיפר לי יותר מאוחר, שכשהתקרננו כרי להימלט מהמכה של ההתנגשות. כשהוכנ מצא את עצמו פתאום על הגב. אבל כזמן שרצוי והתקרבתי אליד, הייתי בטוח שהוא בסדר. חשבתי שאולי שבר משהו, אבל לא התכוננתי למה שקה

הוא שכב על הגב בצורה משונה, עם הרגליים למעלה, מקופלות לכיוון החזה שלו. לא הבנתי למה אכל זה הכאיכ לו והוא בעצר. לא ראיתי שום דם כי

אירופה, ודייויד ריווים,

מג'יק ג'ונטון בלייקוס

אישי – כגוף ראשון

במו בתמונות בבית הספר

הזכוכית חתכה את הכטן שלו חתך עמיק ש בשבשנה המעיים שקו היו מקופקים בבששיים שינו עברה בדרך לידינו, ושלחתי גם הכאיב במיוחר קמשפוזה שלי. אג' יווע שבשקורט בתמונות, ונראה היה שאם יימתחו פתאוס יניקו שתה להביא עזרה. היה נרמה לי ששום דבר לא

אנחנו בסדר, ויותר אם היינו שיכורים או כסוכמים. אחרי ארכע שעות יצא הרופא שטיפל ברייויד, ואמר לי שהיה לו הרבה מול. הוכוכית חתכה את שרירי הבטן טלו לנמרי, אבל האנרים הפנימייים לא נפגעו בכלל. הרופא היה צריך רק לנקות אותם מהלכלוך והרשא שנכנסו פנימה, והוא קיווה שאכן ניקה הכל. שנה יותר מאוחר היו צריכים לעסות לו עוד ניתוח כרי לתקן את הצלקת הפנימית מהניתוח הראשון, אבל היה כרור שהוא יהיה בסדר. שיקום מהיר בתוך בריכה

קורה מהר מספיק. לבסוף האמכולנס והמשטרה

כמה שבועות לאחר מכן דייויר סיפר לי שבזמן

ששכב בצר הדרך, ירדה עליו פתאום ההברה שהוא

הולך למות בצד של איזה כביש דפוק באינריאנה.

בדיקת אלכוהול לפני הטיפול

כאילו מישהו נשך לי חתיכה מהרגל. היה צורך

יותר ומן לבדוק אותי מאשר לטפל בי, ואני חשבתי

שקודם צריך לדאוג לרגל שלי ורק אחר כך לכרוק

נהגים שיכורים, אבל מכחינתי זה היה די מעצכן, כי

כשהודיעו על התאונה בחרשות, אמרו כי האפשרות

שהסיבה היתה אלכוהול או סמים – טרם נסגרה, ווה

יש בארה"ב מודעות גדולה מאד לבעייה של

מאוכזב שככה זה סורה לו.

אם שתיתי.

ידעתי שלא שתיתי ורציתי שימפלו כי. יותר מאוזר, יותר מאוזר, יותר מאוזר, בסדר, ובסוף ידעתי שלא שתיתי ורציתי שימפלו כי. יותר מאוזר, בסדר, ובסוף ביי העתשריות

זייב ריוורס (עם הכדור). מחליפו של מג'יק בלייקרס. "על התאונה אנחנו מדברים מאז בהומור"

מכונית האחרת יצא ממנה והתקרב אלי, ואני שיש לי כאכים בגב וברגל.

מותי: "החבר שלי נפגע קשה. תלך ותשיג עזרה".

ווא אמר שהוא גר קרוב ומייר יביא עזרה, אבל היה

מ כך המום שעבר על פני הבית הראשון והמשיך

לנמע. קמתי ורצתי אל הבית, שהיה בערך חמישים

ננית חייגתי מספר טלפון למקרי חירום

דיוותוי על התאונה. כשחזרתי, האיש במכוגית

הארת היה עדיין מעבר לפינה ולא ברור לי מה

קה, ואני ניגשתי אל דייויד. עברו בינתיים כערך

לשר רקות, ודייב הבין בינתיים שהוא לא מסוגל

אני זוכר שעמרתי מעליו, דיברתי אליו ובכיתי

פת. נעצם ככיתי די הרבה. הוא התחיל להתפלל

אני התפללתי יחד איתו. רציתי שהאמכולנס יגיע

ננו, רציתי שהכל ייגמר וששוב יהיה בסרר. דייויד

שנב ככה עם הרגליים למעלה ודיבר אלי: "אל תיתן

לי למת, קניד, הוא אמר. "אל תיתן לי למות". אני

לא כטוח שהוא כאמת חשב שהוא הולך למות, אבל

מא אמר: "אולי תעשה לי טובה ותשתוק? כבר

לקום והתחיל לפתוד שהוא הולך למות.

ויד עוב אותנו

פטרים משט.

נכהלתי נורא, אבל מה שהחזיק אותי היתה הגיעו. המובשים טיפלו ברייב, השוטרים שאלו אותי העברה שדייב דיבר אלי. חשכתי שאם הוא מרכר איך זה קרה ואחר כך נכנסתי לאמכולנס ונסעתי

מא בסרר, וחוץ מזה הייתי צריך לראוג לו. האיש יחד איתו לבית התולים. רק באמכולנס שמתי לב

או סמים, אכל כשוה קורה לך וזה לא נכון - אתה מתרגז. נראה היה כאילו לאנשים איכפת פחית אם

אז התחלתי לחשוב על הקריירה שלו ואם הוא יוכל לחזור ולשחק. דרופא אמר, שאולי יהיה צורך להצמיד לו שקית לעשיית צרכים, זאני חשבתי שוה לא בריוס ציור מסייע לשחקן כדורסל. אכל אחרי שחזרתי מהחתונה שלי בניו ג'רסי, הוא כבר התאושש. הוא היה בכית החולים רק שלושה שבועות ואחר כך עכר לכית החולים באוניברסיטה והתחיל מייד בתכנית שיקום. הוא עשה תרגילים מיוחרים בתוך בריכה, כדי לחזק את שרירי הכטן שלו, והצליח לחזור לכושר כמהירות. בהתחלח העונה הבאה הוא כבר היה מסוגל לשחק כמה דקות וכאמצע העונה – חזר לחמישיה.

זמן לא ארוך אחרי התאונה התחלתי לשחק באיטליה, והייתי צריך להתרגל לנהיגה האיטלקית. אני מתכב את האיטלקים, אכל הם נוהגים די מהר וכומן ההוא, זה לא שימח אותי. בהתחלה לא נהגתי בכלל, והייתי יושב ליד אשתי במכונית. כל הזמן הייתי מסתכל מזווית העין לראות אם מישהו חוצה את הצומת, וכל התקרבות של מכונית אחרת, היתה מקפיצה אותי. לפעמים היו לי הכוקים של התאונה כשמכונית היתה נכנסת לכביש לפנינו, וכמה פעמים גם חלומות וסיוטים. היה לי סיוט אחד שכו ראיתי את התאונה מתרחשת כשברכב שלנו לא רק דייב ואני, אלא כמעט כל הקכוצה מנוטר ראם – וזה היה כל כך חי שאמרתי לעצמי: "לא יכול להיות שזה קורה לי עוד פעם", זהתעוררתי כמעט בפניקה.

כשהגעתי למילאנו לא יכולתי להתאמן בגלל הפגיעה כרגל, ולכן כל שחקני הקכוצה ירעו על הסיפור. אני זוכר שריכרתי עליו עם בוב מקארו

כמה פעמים. כאן בישראל לא דרבה אנשים מכירים את דיינ ואני לא מרכה לדבר עליו. מכחינתי זה דבר שקרה – ונגמר כרי הרבה מול.

דייב אמר לבוחו: "הוא עשה לי את זה"

היחסים ביני לכין דייויד נשארו קרוכים מאר. אני יורע שהוא לא מאשים אותי והוא חושכ הוא נזכר שלא אמר שלום למשפחה שלו בניו ג'רסי, שעשיתי כל מה שיכולתי. גם הידיעה שהוא בסרר ושהם יחשבו "הנה, דייויד עוב אותנו והלך למקום ואין לו שום בעיות, מקילה על העניין. אנחנו לא רחוק ועכשיו הוא מת שם". הוא אמר שהיה מאד מדברים הרבה על התאונה, ואם כן, זה בדרך כלל בהומור. היינו הקייץ ביתר במבחנים לנכחרת האולימפית, ועמרגו ביחר בחור לכדיקה שכה היינו צריכים להוריד את החולצות. הרופא הסתכל על הצלקת ונרהם: "מה קרה לךו" הוא שאל, ורייב הגענו לבית החולים, ושם התברר שיש לי פצע

הצביע עלי ואמר "הוא עשה לי את זה". די רציני כרגל. זה לא היה חתך כמו של רייב, אלא תמיד הייתי בחור שקול והשתרלתי להסתכל על רברים בפרספקטיבה הנכונה. אבל אוזרי שקורה לך להביא מנתח פלסטי שיטפל כזה, וזה לקח די הרכה דבר כל כך מפחיד, אתה לומר לקחת הכל יותר זמן. בינתיים הייתי צריך לעכור לפחות שחי לאט. אם אני עושה משהו שנראה לי קצת משוגע, בדיקות רם ובדיקת שתן, כרי לברר אם הייתי שתוי. אני משתרל לעצור את עצמי כומן. זה גם עור אני חושב שאפילו לרייב עשו בריקה כואת, למרות להמתכל על הקריירה שלי מזווית אחרת. שהוא בכלל לא נהג ולמרות המצנ שלו. זה לקח

מעט מאר אנשים זוכים לשחק כרורסל מקצועני - כמה מאות מתוך המיליונים שחולמים על זה בארה"ב - ואני בר מול שאני אחר מהם, ועוד יותר כר מזל מפני שנחלצתי כך מהתאונה. הרכרים שלא הולכים לי, לא גורעים מן המול חוה. כשאני בתקופה לא טוכה על המגרש, או בשאנשים מרברים אתי על העוברה שנבוזרתי לנ.ב.א., אבל אני משחק באירופה, אני מסתכל על זה קצת אוצרת. אני זוכר שהייתי יכול לאבר את הכל בתאונה ההיא, ואני

الأولام

בעוד חמישה ימים יחל בישראל מפעל הכדורגל הגדול היותר שאורגן כאן נועולם: 20 נבחרות אורחות בטורניר החורף הבין־לאומי ה־14 לנוער ונערים ם הפעם יש גם ציפיות גדולות מהנוער המקומי – והמומחים אומרים שיש להם על מה לכסס הערכות אופטימיות אלו 🗈 מי השחקנים הכולטים? מה הנו אומרים? 🗈 הטורניר הוא גם שלב הכנה חשוב לשתי הנבחרות העיקריות, למשימות האירופיות

אלכט פרלטמן וגיר ישף

דומה כי שום טורניר חורף בידארצי לנבחרות נוער בכרורגל, שהתקיים כישראל מאו 1974, לא הניב כחוכו כל כך הרבה תקוות וציפיות לגכי הצלחתה הצפויה של הנבחרת המארחת, כפי שמניכ הטורניר ה־14 במספר, שיפתח ביום ג' בשכוע הבא. זה יהיה מפעל הכדורגל הגדול ביותר, בהיקפו שנערך כישראל אי פעם.

על פי הערכות אנשי המקצוע שלנו עתירה נבחרת נוער א' של ישראל, להוות את המוקר האטרקטיווי בשבוע המשחקים. מעולם לא הציגה ישראל קבוצה צעירה שבה מספר כה גרול של שחקנים בעלי ניסיון בין־ארצי, כפי שנמצאים עתה כנוער א' (ילידי אוגוסט 1970 וצעירים יותר). זו אמורה להיות כימה איראלית ליישם את מה שצברו מרביתם בעשרות משחקים בין־ארציים, בנבחרות

הנערים והנוער. אפילו המאמן שלמה שרף, שבדרך כלל נזהר מהתחייבויות מוקדמות, התבטא באמצעי התקשורת כי המטרה המוצהרת שלו היא להוליך את נוער א' לזכייה בבכורה.

נסיון בין־לאומי

ימים אחדים לפני יריית ההונקה לממעל, נאות שרף להסביר על מה מבוססת האופטימיות שלו: "זו נכוזרת מאד מגוכשת, ששחקניה נמצאים יחר כמה שנים. יש להם הרכה ניסיון במשחקים בין־ארציים. כמעט כל השתקנים משתייכים לקבוצות הבוגרות באגורותיהם, כלאומית ובארצית".

עם זאת, שרף מאוכזב מעט מכך שמיקצת מהניכיו מתנרגדים בין ההרכב לספסל המחליפים. מבחינתו האנוכית, היה עדיף שיצחק זוהר (מכבי ת"א), אורן מוחרר (כפריסבא), דרור אהרונוב (הולון) רני ניראון (הפועל פ"ת) וצחי אלטיט (כארישכע) היו מוסימים מדי שבת 90 דקות משחק למאזנם.

שרף מרוצה מכך שחשוער רפי כהן מהפועל פ"ת מציג באתרונה בטדנן במשחקי קבוצתו (כפי שהיה ביום ו' שעבר כצפרירים מולון). כהן תפס מקום בהרכב הנוער במהלך טורניו קדם גביע העולם, כמאי כארגנטינה, שכו דורגה ישראל שלישית בבית (שתי הראשונות עלו לשלב הכא). אז עוד היה שוער הפועל אילת.

עוד מציין המאמן את התקרמותו של חלוץ חכת מכבי ר"ג אלון הרזי, המתפקר בנכחרת כמגן. חרזי לא השתתף בטורניר בארגנטינה, כמו קשר הפועל ת"א יוסי אבוקסיס, מגן שעריים דני אלכרט וחלוץ בית"ר ת"א נדב אביטל, שצורפו למיסגרת בתחילת העונה. מ'הארגנטינים' אמרו שלום לנוער א' המבוגרים יותר, כיניהם כדורגלני ההרכב הפותח

שרון צופין, משה בן־הרוש וסתיו אלימלך. אבל השלר החשוב נשאר: הקפטן והבלם האחורי

מאמן הוערים אמנון רז: "הדגש הוא על צבירת נסיון"

טורניר החורף _{המומ}י לנבחרות נוער

THE WINTER INTERNATIONINFOOTBALL TOURNAMENTS

שוער הנוער רפי כהן. שרף מרוצה מיכולתו בלאומית

בין־ארציים, אפילו יחסית לכדורגלנים האירופים. ושמחנו לשמוע משרף וכנדורי כי אנו נהיה השלר של הנבחרת האולימפית הכאה, שתשתתף כמשחקים

לקראת אולימפיארת ברצלונה". נכחרת חנוער זכתה כבכורה כטורגירים היוקרתיים כהונגריה וכפורטוגל, ועלתה לטורניר חגמר האירופי לנבחרות נערים. "לפני שנה זכינו כמקום הרביעי בטורניר החורף כארץ. השנה אנו מקוים להשיג מדליה" -- כך רן.

נבחרת נוער כ', המודרכת כאחותה הבוגרת בידי שרף, תהיה הצעירה כיותר שתשתתף בטורניר החורף. שחקניה הם ילידי אוגוסט 71 וצעירים יותר. למעשה, זו נכחרת הנערים של אשתקד. במיסגרת הנוער היא לא צברה עריין ניסיון בינלאומי. אמנון רז, שאימנה כמסגרת הנערים, טוען כי הקכוצה חשתפרה במחצית השנה האחרונה ומשחקת כדורגל לתפקר גם כבלם קדמין; ורן תפיף, הקשר מצפר

אומר בו-שמעון: "אנחנו מאר מגובשים, וכל אחד מטרה לשלבם בקבוצות הבוגרות ואחריכך בנבחרת ראובן ממכבי יפו.

מאיתנו מכיר את חברו בתחתונים ובגוסיה, כי אנו הכוגרת. עליהם לצכור ניסיון בינלאומי גדול עד יחר כבר כמה שנים. עברנו הרבה מאד משחקים כמה שאפשר". למרות זאת אומר שרף: 'בעשה את המקסימום כרי להצליח".

אם רקות משחק כלינה הלאומית הם ענה המירה; אוי השחקנים הכולטים כנבחרת הבי ארג ון בן שמעון, ווברם ווערטי זוהי ווור, וועשרים טיל וורוד, ולרבריו יתכן שיפתיעו כבר בטורניר הקרוב. ואלימלך שביט ממכבי ת"א, הם כאלה שניתן למיון בנין, זוהר ואהרונוב והחלוצים מוחרר וגיל שרה לא רואה את האחום בייון החלובה שרף לא רואה את המקום הראשון כטורניר עליהם. תהיה כיניהם תחרות בריאה על תולם החורף כיעד מרכזי לנוער ב': "נכון שאנו עוסקים ההרכב. נקישור כולטים אייל ברקוביץ והקמטן יני בספורט תחרותי והמטרה היא מקום ראשון בכל כהן, שניהם ממכבי חיפה: וניר שרצקי ממכבי היא

רק לא בשר תותחים

שרף טוען כי הטורניר יהווה הכנה מצויינת לקראת אליפות אירופה בשנה הבאה: "אנו משחקם נגר נבתרות מעולות בעלות פוטנציאל גבוה מאר. ז הכנה מצויינת. הקבוצה הזו יודעת כדורגל ומשחקה חיובי ואני מקווה שזה יבוא לירי ביטוי בטורניר. המאמן משוכנע כי חניכיו לא יהוו בשר תוחוים, ולראיה הוא מציין את שני הנצחונות שהפינו במשחקי אימון על נוער א'.

ששון, הקשר הנסוג של הפועל ירושלים (ממנל רן ברשמעון, הבלם הקדמי רואי חדד, הקשרים של מהנה, שכני וקבוצתי. הוא צופה לשחקניה עתיר חולון. השוערים, יצחק קורנפלד מהפועל יוושלים טורניר – אולם כעבורה עם בני ה־17 אני רואה בהתקפה מככבים אלון מורחי מבני יהודה ועש

נבחרת הנערים, המודרכת בידי אמנון רו, לטורניר בפורטוגל ובסופו של אותו חודש, תקיים מתכוננת לגומלין עם הולנד, במארס במוקרמות אליפות אירופה. כיוון שנתגלו כמה ליקויים במשחקה נגר ההולנרים, הוזמנו 8 שחקנים חרשים, מתוכם ישולבו 3־4 כטורניר החורף.

כוכבי נבחרת הנערים: עמיר תורג'מן, השוער שרון כהן ועופר טלקר.

רז אומר: אנחנו מסוגלים לנצח את הולנד"

שלושת משתקני נוער ב': יניב כהן, ארצי ששון זרן חפיף. תצעירים ביותר בטורניר

שני מישחקים בינארציים עם דנמרק וגרמניה.

לנצור

רה "מספר המישחקים, 15-15, שהשחקנים הללו

על המשחק בתולנד אומר רו: "הכל פתוח. תיקו

על שלושה משחקניו הכולטים אמר רה השוער

(1-1) במשחק כל־כך חלש (שהיה בישראל) נותן

עידור שבמשחק טוב שלנו, אנו מסוגלים ויכולים

שרון כהן (מכבי יפו) "הוא שחקן יציב מאר שאני

תולה בו תקוות לעתיד". על המגן עופר טלקר

(עירוני אשרור): "אחר משחקני ההגנה היציבים. אם יתמיד וימשיך בררכו יצליח". ועל החלוץ עמיר

תורג'מן (מכבי ת'א): "חלוץ מסוכן, שמסוגל לנצח

לדברי רז חבעיה - בקישור ולכן הומין במה

"מאכיבי אני מצפה להרבה יותר משנתן ער כה",

שחקנים חדשים לתפקירים אלו. גיא יצחק, שהיה

יצברו צריכה להוות מנה שנתית קבועה לרכישת

עוד מבחנים

רז: "בחורש האחרון חיפשנו במשחקי הליגה מספר שחקנים שאולי פיספסנו. הזמנו 8, ושישה מהם השתתפו במחנה האימון כוינגייט, בחבוכה. הם ינוסו במישחקי המבחן ואז אקבע מי ישחתף

כעמיתו שרף, סבור גם רז כי המקום הראשון נסורניר איננו היעד המרכזי: "מקום ראשון זו שאיפה בכל טורניר, אך אני רואה את הרגש בנתינת נסיון נוסף לשחקנים ומבחנים לשחקנים החרשים, שעדיין לא שיחקו כמשחקים בינארציים".

הנבחרות שעימן תתמודד נכחרת הנערים ככית השחקן הכולט – מאכוב, ואילו אכיבי זוהר ממכבי המוקדם בסורניר הן: הונגריה, מלטה, קפריסין ושוודיה. למעט הונגריה, אף נכחרת לא מוכרת לרז. המוטנציאל הגבוה שיש לו. "ניצחנו אותה בהונגריה 5–0, אולם למרות זאת אני סבור שהם יכולים להפתיע".

ער להתמוררות מול ההולגרים צפויים לנערים אם לא יהיו שינויים של הרגע האחרון, ישמש עוד מבחנים. בתחילת פברואר תצא הנבחרת אורן שלמה מבני יהודה כקפטן נבחרת הנערים.

12 הנכחרות חולקו לפני כתים: • בית אי: יכראל א', הונגריה, שוייץ, פולין, שווריה, מלטה. • בית בי: ישראל כ', רומניה, פורטוגל, צירלנר, איסלנר, ליכטנשטיין. ים ג', 12.88 אם מי ישראל כ' – ליכטגשטיין וכפריסכא, 12.00)

ישראל א' – שוייץ (כפריטבא, 14.00) פורטוגל – רומניה ופיוחיהקוה, 12.00) הונגריה – פולין (פתחדתטוה, 14.00) מאלטה – שווריה (יכנה, 12.00) אירלנד - איסלנד (יכנה, 14.00) ים די, 28.12.88: ישראל ב' – פורסוגל וקרית־אליעור, חיפה, 12.00

ישראל א' – הונגריה (קרית־אליעור, 14.00) פולין – פלסה (פתחדתקוה, 12.00) שוייץ – שוודיה ופתחיתקוה, 14.00) רומניה - איסלנד (מכבי נתניה, 12.00) אירלגד – ליכטנשטין ומכבי נתניה, 14.00) יום הי, 29.12.88 ישראל ב' – איסלנר (הרצליה, 12.00) ישראל א' – מלטה והרצליה, 14.00) הוננריה – שוייץ (פתחדוקוה, 12.00)

שוודיה – פולין (כפריסבא, 12.00) אירלנד -- רומניה (כסר־סכא, 14.00) יום ר', 30:12.88 יום הי ישראל ב' – אירלנד (רמתיגן, 12.00) ישראל א' - שוודיה (רמת גן, 14.00) הונגריה – מלטה ופתודתקוה, 12.00) ליכטגשטיין – רומניה (פתהיתקות, 14.00) פורטוגל – איסלנר (קרית־אליעזר, 12.00)

פורטוגל – ליכטנשטיין (פתודתקוה, 14.00)

שוייץ – פולין (קרית־אליעור, 14.00) :2.1.89 /2 pm ישראל ב' – דומניה (פתחדתקוה, 12.00) ישראל א' – פולין (פתחדתקוה, 14.00) שווריה – הונגריה (כפר־סכא, 12.00) אירלנד – מורטוגל (כפר־סבא, 14.00) שוייץ – מלטה (יבנה, 12.00) איסלנר – ליכטנשטיין (יכנה, 14.00) יום גי, 89.1.89 מקומות 3-4

2 בית א' – 2 בית כ' (כפ"ס, 1.10) מקומות 1–2: ו בית א' – 1 בית ב' (הרצליה, 14.00)

• בית אי ישראל, הונגריה, מלטה, שווריה,

:27.12.88 /1 pm מלטה – שווריה (הרצליה, 12.00) ישראל – הונגריה (הרצליה, 14.00) מולין – רומניה (לורוס חולון, 12.00) ארודיב – פורטוגל ולורוס הולון, 14.00) יום ד', 28.12.88 הונגריה – קפריסין (לזרוס חולון, 12.00) מלטה – ישראל (לורוס הולון, 14.00) רומנית – פורטוגל (הרצליה, 12.00) פולין – ארה"ב (הרצליה, 14.00) יום ה/ 12.88 em שווריה - קפריטין (וינטר, 12.00) מלטה – הונגריה (וינטר, 14.00) :30.12.88 /1 by הונגריה – שבריה (הרצליה, 12.00) ישראל – קפריטין (הרצליה, 14.00) ארה"ב – רומגיה (לזרוס, 12.00) פורטוגל -- פולין (לזרוס, 14.00) יום אי_, 1.1.89 אי קפריסין – מלטה (הרצליה, 12.00) שראל – שווריה ותרצליה, ש-114.00 12.1.89 T PT

• בית בי: פולין, רומניה, ארה"ב, פורטוגל.

משחק על מקומות 3"3 (הרצליה, 14.00) יום הי 3.1.89 משחק הגמר (הרצליה, 11.45)

שיער לכן וכוכע.

חלד מקצת לה של שחקני מכבי יפו מציר השרו ועד יפועו אנון 31 21 (2) 17772 משה אלפחלינו ול מוצי לתון האנויי משה בירונה 7712 (we) - 3.03 1112 <u>בוביקלת</u>. ברטו לני זל אברהם כני וף בסרגפיק זל 75 107 משה פני יומרון צור שורקו - ארוו

בוכוק דוודוומיין

כיופצה -אבינאר K..להוא

(צינ/ דבתי (שיע)

ישראל אנשכני. ישראל צו

ישראל דניאל

1222 X

באים, אני שואל. כת־ים זה לא ככולגריה, והוא

עונה: "הם לא באים אבל אם יפו תשחק בכת"ם, הם

הציקי, ראש העיה. על מיז – על צ'יץ', ראש העיה:

"אצלו, יפו לא שייכת לתל־אביב. יפו זו הגיננת

שלו. איפה הואז – ספורט לא צריך להיות תמיד

רווח כלכלי. יפו היא פרוייקט וצריך להציל את

הנוער שלא יילך לסמים. יצחק כספי ממכבי אומר

שהוא ידיר של מכבי יפו. מלים, מלים. למה מכני

ובית"ר ת"א משחקות בר"גו – בושה. למה לא באים

לשחק ביפוז לא יותר טוב להשקיע קצת באיצטריון

שלנו, להוסיף מושבים על הכטון ולעשות גגו

יכולים לכוא אז 12 אלף איש וכולם יהיו כאן

מרוצים. אנחנו בנים חורגים של ההתאחרות. מרכו

מככי לא עוזר ולא תומך. מכבי ת"א לקחה לנו את

איציק זוהר. הכסף ממנו הלך מזמן לכביסה וחשמל.

למה לא נתנו לנ. תמורתו 8 שחקנים צעירים גם

יהין איתנו ויצעקו 'היירה יפו'. נולגרים'.

למה הכעם על צ'יץ'

דיתו הדק

57 12.27

'נובדי ה - הצרפתי

יוסי צני, ועד נפריה

אר וקה ומפוצרת של אברגע לג שחקני עצמה שברגע לג

נשים ואיסיד

<u>צוצקן צ</u>י

אנונעה

עכשיו התור שלי - כלומר הרב בכר שלי, או . הפוך: אגי שלו. עכשיו הוא מדבר – ואני לא מפריע. קינה: "יפו היא המרכז, הלב של תל־אכיב. תיראה מה קורה כאן? אנחנו מהראשונים. באנו מכולגריה כ־48' והוצאנו את הצעירים מתזונות,

"פעם היו 5000-4000 במשחקים של יפו. חלק

מהקוביות, מהשתיה. הכרורגל היה המיפלט. 38 אלף כולגרים היו או כיפו. היום בקושי 3000".

כשבוע שעבר, יום ששי ביפו, מכבי שיחקה נגר בית"ר נתניה. יפו הישוותה בפנדל. אברמיקו קם ויפו כבר הוליכה 1-2. הלך לבית הכנסת להדליק נרות חנוכה. רב או לא, אחר כך סיפרו לו שנגמר 1-4. הוא מבסוט. יחר איתו היו אולי עוד 200 מבטוטים, 100 מתם כמוהו, בני 75 – עם ראש גרול,

אביעד פוהורילס כשבית"ר ירושלים וש"ם מנהלות מו"מ על "הטכם קואליציוני" ועל כדורגל רק לא בשנת אנחנו הולכים לרב אמיתי, שגם מבין בכדורגל. כולם עוכרים דרכה, מעטים עוצרים אצלה וגם אלו רק כרי לחטוף איזו בקלאווה משוכחת, גוטפת רבש ופיסטוקים, או מקסימום להתפעל מחרש מסמבוסה אדירה, עם ביצה חומה באבולעפיה. כמה מכם מדברים על יפו ומזכירים גם כדורגלז – לא, לא בלומפילר, ולא "אורטורוכסים" או "אנטוניו" – הרג בכר: "אני מתקדם וסלחן בענייני דת" הלכתי אצל הרבי של מכבי יפו, אברמיקו בכר, בכר נותן מברך והיא משאירה בתיבה שכבית כנסת שלו, כמה גרושים – "בשביל שיהיה אפשר לשלם

כדי להיוכר וגם כדי לדבר על כדורגל בשכת.

כמו הבולגרים האמיתיים, ששבע בכוקר אצלם זה אמצע היום, הוא מתרה כי "תכוא כין שכע לתשע כבוקר. אחר כך אני נוסע לדישון לברוק אם הכל בסרר". מה לברוק? – כבר לא שאלתי וכאתי בכוקר בשעה שעור אסור לרכב פרטי לנסוע בשדרות ירושלים העצובה והמוזנחת, בסופיה של יפו. החנתי ליד הירקות ועברתי דרך הרגים של ויקו, החנות של הרצל קביליו ז"ל, וקפה הרצל. הפרלמנט הבולגרי עשה כבר את היומית שלו. גם היה קפה קטן, שכאן כטת קוראים לו "בולגרי" – לא טורקי ולא יווני. בבלקן כירוע כולם אחים, אבל לחוד. אפילו אלקולומברה זה שם טורקי - אבל יש גם בולגרי.

הלכנו איפוא ליפו.

מככי יפו. אתם זוכרים?

הלב של ת"א

מה תגירו על זה?

סוף סוף נכנסתי אצל אברמיקו. בפנים, בחורה מחו, הרבה עזבו לבת־ים ותולון". אז למה הם לא מקומית – באה לבקש שיתיר לה נדר. פוחרת. הרב

הרב בכר (שני משמאל) עם אנשי מכבי יפו מוזה מוצ'אצ'ו, דדי וולפברג ו"זיקו" בכור. "כדורגל ביום שישי זה נזק לקבוצות"

אברמיקו ככר, הרכ של מכבי יפו, דואב את מה שקורה לקבוצה המקופחת שלו וגם קובל מרה על כך שמכבי ובית"ר ת"א משחקות היום בר"ג ולא כיפו 🖪 משלח ביקורת מרומות ויותר מזה גם לעבר המימסד הדתי 🖾 "תוך שנתיים,כלי נדר, תחזור מכבי יפו ללאומית", הוא מבטיח

ל"ח כוכבי יפו, בעיני הרב של הקבוצה ובכתב ידו. מסומנים בקו – "ה־11 של כל חזמנים", על פי בחירתו

נסתרת ושולף צלחת מוכריות: "אלה לילדי השכנים

הערביים. אנשים נפלאים, עם חינוך יוצא מן הכלל.

מנומסים. כאים בכוקר נכנסים ומנשקים את היד'.

כרטים מנוי לא מנוקב

יוסי לוי שלנו לא התאקלם והלך לפ"ת. הפסרנו אותו בפרוטות". אברמיקו בכר מתייאש קצת מהבולגרים שלו: יש לנו גם תימנים נפלאים ופולנים נחמרים. כולם

זה מכבי יפו". הוא מסתכל אל מעבר לחלון והעיניים שלו ככות: "איפה יש שדרה נפלאה כזו, אחת היפות כארץ. ומה עשו לחז – לא דשא, אפילו ספסל אחד אין. שמו מחסומים מברזל – והלכו. איפה ציץ׳ו

שיכוא ויתבייש". תיתנו לרב בכר מיליונים – והוא לא הולך מפה. אין לו לאן: "איכה ישכה כדוד", הוא מקונן על יפו. מכבי יפו שלו נופלת בין הכיסאות: "הכולגרים לא יורעים לרפוק על השולחן, לא מקללים, לא מאיימים. 15 שנה מאו שהקימו את 'גאון' ואין עור מגרש חנייה נורמלי באיצטריון. חול וקוצים, הונחה". והוא מקשה: "קשה לו לציק" להכיא פועלים ולשפוך פה 200 שקי מלט ולעשות משהו נורמליי -הוא לא יתרושש מזה. בטוח. האי איכפתיות של קברניטי העיר, הורסת את יפו. היום היא פיתוי רק לערכים. כל בית שמשתחרר, נקנה כירי ערכי. יפו

תחוור לחיות עיר ערכית לגמרי", הוא מזהיר. שלא תבינו לא נכון: אברמיקו והשכנים הערבים, "אנחנו כמו אחים" – אומר, קם ופותח דלת ארון

לא בדיוק זכר במה המדובר... כמו שכת הקוראים של דן כן אמוץ, כך גראה לי שאכרמיקו הוא אחר מששת רוכשי הכרכיסים ביפז:

המשחק עם ר"ג במכתם: "הגיעו לגו שם שני

פנדלים". אחר כך שאלתי מיכהו מקורב ליפי, והיא

"שילמתי עכור מנוי" - והוא קם ומראה לי בגאווה את כרטיסו. עושים לו ככוד ביפו. הכרטים בכלל לא מנוקב בביקורת הסדרנים... הוא יכול למכור אותו, לקנות בכסף נרות חנוכה ל־10 שנים. וכשאני שואל אותו על אלו שצועקים מיציע הכבוד, הוא אוכר: "אלה לא משלמים. יש כמה ביריונים שאין לנו כוח לריב איתם והם נכנסים בלי כסף. הם צועקים הכי חזק, אכל לשלם הם לא אוהבים".

אברמיקו רואה דווקא ימים טובים בכרורגל שלנו. עידן מודרני: "תראה כמה קבוצות זרות מתעניינות כשחקנים שלנו? - באוסטרליה יש רציתות, לא כדורגל".

ושוב הביתה, ליסו: "ביפו יש 80 אלף תושכים שלא מקבלים כלום, חוץ מביוב. רק שממה. נוסעים דרכנו ומנצלים אותנו. בסוף נישכר, ניסגור את המגרש, נשחרר את הנוער - שישתולל".

אברמיקו קצת נכהל ממה שהוא אומר וחוור לדרכי נועם. מיהו יפואי – אני שואל. "כל מי שאוהב את יפו. יפואי זו סגולה. בין מככי יפו וכית הכנסת, יפו יקרה לי יותר. ככורז - לא יכולתי לקכל יותר מאשר שאהיה הרב של מכני יפו. אנחנו קשורים לרבר בולגרי, חולמים בכולגרית". חלום

רב או לא רב – מיהו יהודיז אני מקשה. "לא מתביישים היהודים האלה שעושים מימכר במקום להכיא עוד יהודים למניין ככית הכנסת. מי אמר שגיור רפורמי הוא לא טובו אפילו נוצרי שיגיד שהוא יהורי, הוא יהורי. אני יכול להראות לך מהכולגרים שלי, יהורים טוכים יותר מהרבי מלובאביץ'. כאלה שלא מניחים אפילו תפילין. הוא אומר שיכוא לכאן, כשיבוא המשית. הוא לא מתבייש לרבר כךז הרב עובריה יוסף ירר תהומה. כובע אי אפשר להוריד בפניו. אצל כל הרכנים האלה אני לא נחשב רב. אני לא רפורמי ולא אורטורוכסי. אני רב עממי, מחקדם. מחפש את הדרך ללב, ולא לראש. מחפש מורל, צניעות, יושר וטוב לכ".

שורשים ארוכים

אחר כך הוא נותן שמות: מירנרה, בוכוס, טורקוב, אלמוזלינו, אנגל, טופצ'ה, קליש - "כל אלה היו מוכנים לעקור אכנים, לשלם, כרי לשחק מתי נראה את יפו בליגה הלאומיתז – "תוך

שנתיים, הוא מכטיח. גם כלי רכש. אין לנו כח לוה". לא נישכור לו את המלה. נחכה. יפו היא עץ עם שורשים ארוכים. העץ אולי

נפל, אכל השורשים נשארו". אחר כך, לפני שיצאתי לעשו ולאפור של "השררה הנפלאה", ביקשתי שיכין לי רשימה של ה־11 הגדולים כיותר של יפו. הבטיה שיכין. באתי והוא נתן לי רשימה של 35 – "אלה ה־11 שלי". קצת התעקשתי והוא בקושי הסכים לסמן קו מתחת לגרולים שלו באמת. (ראה תצלום). עוכנו את יפו ועכרנו דרך בת־ים. מהחלון ראיתי מכבי יפו שלו מקופחת – אין לו ספק ככך: "אין

קבוצה בארץ ששופטים מתנכלים לה יותר מאשר את משה אוננה מכין בורקס. בולגרים אמיתיים לא ליפו. שופטים גונבים לנו משחקים". הוא מזכיר את משתנים גם אם הם כבר לא מכבי יפו...

כדורגל כשבת? – יפו כהידברות עם המועצה הדתית

– מה דעתך על משחקי כדורגל בשבת? האם כראי ליפו לנסות ולחשיג עזרה מססית מן

חרב בכר: "אני לא מתנגד, אך היה רצוי שהם יסתדרו בינם לבין הרתיים. כרורגל ביום שישי זה הגורמים חרתיים – ולשחק ביום שישיד חפסר לקבוצות. האנשים כאים מהעבורה, מתקלחים ונחים. כרורגל לא כל כך בראש שלהם. אם הרתיים רוצים לפצות את הקבוצות, או שישלמו ואולי יצליחו לחגך את הקהל להגיע ביום שישי. "ביקשתי מקברניטי יפו שיטתררו עם תרחיים. לי, כרב, לא נוח לעשות מקח ומימכר מזה. ריברת עם ראשי הקבוצה והם בהידברות עם המועצה הדתית של ת"א־ישו. גראה מה יהיה.

"תמיד הייתי נגד העניינים התומריים. עם דברים רוחניים – בכקשה, למרות שאני מאור מוררני, מתקדם וסלחן בענייני דת. יותר טוב שיבואו אלי למנין מאשר יפעלו במויד. אני נגר כפיה דתית. אני מרכר על תרומה דתית רוחנית, לא צריך לחייב. דת זה מהלב".

The state of the s

אופיר קריף מבת־ים, אלוף ישראל בפעלולי רכיבה על אופניים 🗀 מתקנא כמקצוענים מסן־דייאגו 🖾 אומרים שיש לו כשרון וגם מבחר רב של תרגילים עוצרי־נשימה

אופיר קריף, 17 מכתיים, מציג עצמו כ"אלוף ישראל בפעלולי אופני" ים". כשבוחנים את מעשיו, אי אפשר שלא להתפעל. "צ'מפיון" אמיתי. כש־ בילו תרגילים בעלי שמות יחוריים כמו "בקווארדט ווילי", "אם סייד ראון", "אנרר טייקר" או "סנקי קיצ'ן", הם ממש פיט אוף קייק.

היה ציון מושלם, יכולתי לקבלו". ההתחלה, שלא כמו כל התחלה. היתה דווקא די קלה: אופיד צפה לפני שלוש שנים כסרט הקולנוע, 'חבורת אוסני ה־B.M.X", נדלק, קנה אופניי ים כאלו, נוצצות – והחל לחקות את מה שראה בסרט. "התרגילים הראשו" נים היו פשוטים, בסיסיים. להרים גל־ גל קירמי ולנסוע: גלגל אחורי, לעזוב ידיים. ממין זה. עד מהרה הכנתי שוה הולך – ואז רכשתי אופניים מקצועי־

על זוג אופניים זה תוא מדגים עד היום את מכצעיו. אלו אופניים חזקים, מיועדים לרכריו "לכל שגעון, לכל

אופיר: "הם עלו להורי 300 דולר.

את אליפות ישראל, כה זכה כפעם בשלמות 130. זה הרבה – ואני לומר ועיגיו נוצצות. "שם התתרויות מקצוע"
"אמשיך עד לצבא – ואחריכן השלישית ברציפות, אירגנו המשתת"
מל הזמן עוד ועוד". פים. אגודות הספורט אינן מכירות – מאיפה החומר הלמודיז "אגי 30. חברים שלי, שהיו בהופעה כזו גלשנים, רק באופניים".

אליפות ישראל כפעלולי אופניים, מלוא הבקורות: 97. "מאה, הוא אומר,

ות, כיכוא אישי".

גם נפילות כואכות לא מעטות.

למזלו של אופיר, עדיין לא נפצע סים, העניקו לאופיר את תוארו פה בצעו היטב, יש צורך באימון של שבר-באורת רציני (טפורטפורטפו...). היו אתר. מעם פגיעות. באימונים הוא חובש קסי – כמה פעלולים מוכרים בתחום מה דקות. כנראה שנולדתי לזה... דה, כפפות ומגינים: "אני שומר על הזה

עדיין כספורט זה. עשרים המשתתפים מנוי על מגזין free style, משם אני בסךדייגו, סיפרו שהרמה שלי, יחסית

מושלמים ביותר זכו בניקוד. השופ" כרי להבין את מהותו של התרגיל ול- אלוף ישראל".

אופיר: "כ־250, ואני מסוגל לכצע נמצא בסן־דייגו, ארה"כ", אומר אופיר

משלהם".

"טוענים שיש לי כשרון לאופניים. די מרוצה, "אוהבת ללכת יד ביר עם

עיים, בממוצע. אבל אני זקוק רק לכ־ נס לספר השיאים של רוכבי האופניים

"הכטף הגדול בפעלולי האופניים גיש אלוף ישראל.

הוריו של אופיר טוענים שכנם ער

סק כספורט מסוכן. חברתו, לעומתם,

אופיר מעריק את רניס טקי

כזכות הישגיו: "הוא הטוב ביותר", מר

או מרוע אתה ממשיך בזה:

דורון ענבל

נערכה בתחילת החודש ובה הוכתר קריף, אחרי שצבר כשני סיבובים את אי אפשר לקבל. 100 זה מושלם. עשיר תי את כל התרגילים כל כך טוב שאם

אכל ההשקעה משתלמת. אחרי חצי שנה של אימונים התחלתי גם להרוויה הרכה כסף מהופעותי. כתוך חורש של הופעות, החזרתי את ההשקעה - אפי

הופעה כוו, לשם השכלה כללית, היא רצף של תרגילים מסובכים, על פי ררגות שונות של קושי. הרוכב מכ־ צע אותם תוך כדי רכיבה רצופה ותוך – "אנחנו הטובים ביותר בענף", הם שואב תרגילים חרשים, מתרגלם ומאר למה שראו, גבוהה למדי. יש לי סגנון הקמרה על שלמות הביצוע. כל הופעה אומרים – רכשו את הגביעים שאחר חר יותר מופיע בהם. לבד מהחוברת, ואוצר תרגילים רב למרי, שלא נופל נמשכת כרבע שעה. המומין משלם כך העגיקו לעצמם. התחרות נערכה אני מקבל לעתים מחו"ל גם קלטות בעדה 100 שקל, לכל הפחות. יש מה- בשני סיבובים, ארבע רקות כל סיבוב. ויראו". פעלולים לא מעט כסף, אבל הם גם כל מתחרה צריך היה לבצע סידרה של - זה ספורט קשהז דורשים הרבה זיעה ועכורה קשה. שי תרגלים מקוריים, חרשים – והיפים וה־

אתגר גדול וחשוב נטלה על

עצמה הנהלת מככי חיפה, כשהחליטה להחזיר לחים יהמשפחה הירוקה", את הגרול בכדורגלני המוערון, אהרון אמר. מי שנחשב כשנות ה־60

ליפנומן" כאמנות הכרורגל, מי שנאמר עליו שבכדורגלניה, אהרון אמר, כדי ליפנומן באבות הכרע לפני שנים מקבוצתו, לקרכו מחדש ל"משפחה הירוקה" ב טען שהופקר לגורלו, הסתגר ושקע במועקה ברולה. זו היתה פרירה עצובה. עתה מנסים בחיפה מתכננים לכבורו משחק הוקרה ליישב את ההרורים, לתקן את המעוות. מהשבוע שעבר, שוב מדכרים בחיפה על אמר הגדול. רבים רואים חוכה לעצמם לפעול.

אמר, אמן הכרור, ששיחק כרץ ימני (כמושגי אותם ימים), זכור לרכים מהופעותיו המרתקות נמרים הלאומיים. לא אחת, זוכרים ותיקי הברורגל, זכה לשבחים מגדולי המומחים. אלא שתאונת־עבורה, בנמל חיפה, חיסלה את הקריירה של הכוכב הטבעי ועד היום יש בעיר הכרמל לא מעטים שתוהים כיצד לא ניסה גורם כלשהו, שהיה קשור לפעילותו של אמר בכדורגל, לסייע לו להשתקם.

אבל עתה, עשרים שנה אחרי, יש תקווה שהמעוות הגדול יתוקן. עושה גם רושם שאמר עצמו, מעוניין סוף-סוף לחסל את הטכסוך הממושך. הושיטו לו יד – והפעם, כניגור לנסיונות קורמים כנושא כאוב זה, הוא לא היפנה

בשבוע שעבר נערכה ה"סולחה". היא לא היתה אירוע מקומי בלבד – אלא "הסולחה של הכרורגל הישראלי".

"זו רק תחילת הדרך", אומר יו"ר מוערון מכבי חיפה, יצחק אביער. ואילו מאמן מכבי חיפה, אמציה לכקוביץ', ששיחק עם אמר בנבחרת והוא מיוזמי הפעולה, מוסיף: "עכשיו צריכים לחשוב איך לקרב אותו אל הקבוצה. חשוב לנו שאמר יתחיל לבוא בצורה מסודרת למשחקי מכבי חיפה; שיראה מקרוב מי הם הכוכבים של היום. אמר

קרוב – רק יתרום למכבי חיפה". בעקבות הערב המרגש שקויים במלון "דן כרמל", החלו בחיפה להיערך לקראת משחק הוקרה לכוכב הגרול, שכל הכנסותיו יימסרו לידיו. "אין התחייבות בכתב בעניין, גם לא נקבע תאריך – אבל האגורה תקיים משחק מיוחד, אירוע מכובר, כיאה לשחקן מפואר, שבהופעתיו הרים את קרנו של הכדורגל לפיסגה", אומרים

רבים מכוכבי העבר ששיחקו עם אמר בירכו על היוומה: "מניע לשחקן כזה סידרה של משחקי הוקרה", התכטאו כמה מהם.

לבקוביץ', שישב יחד עם גוזלן וג'וני הררי לצירו של אמר כאותו ערב חגיגי, כו נערכה הסולחה, אמר לאתר מכן: "עריין קשה מאר לדובב אותו. הוא כועס – וצריך להכין אותו... הוא פופנם מאר, אבל מהשיחה איתו ניתן לקלוט שהוא עדיין עוקב בערנות רבה אחר מה שמתרחש כברורגל שלנו. זה פשוט זורם כרמו".

לכקוביץ ואמר העלו נשכחות, סיפרו על הופעתם המשותפת כמדי נכחרת צה"ל, מול נכחרת הצבא הצרפתי. "נזכרנו שבן גוריון היה או כמשחק כדורגל, לראשונה בחייו. אמר שאל אותי מה עם גדעון טיש. זכר פרטים רבים מאותו משחק ועיניו נצצו באושר, כשריבר על זה. סיפרתי לו, שהשתתפתי בהקלטת 'חיים שכאלה' עם השוער תודורוב והוא הוסיף פרטים מהימים ששניהם ישנו יחד כאותו חדר, במסעות הנכחרת לחו"ל. ניכר היטב שנהנה לדכר על עברו". אמר הטפיק כבר להיפגש גם עם ראש עירית חיפה, אריה גודאל והנוכחים כאותו מעמר שמעו אותו מעיר לגוראל: "או לא היית אתה ראש העיר. או היה אבא וושי...

במהלך הערב קיכל אמר תעורה על בחירתו לכדורגלן המצטיין של מכבי חיפה כ־40 שנות קיומה של מדינת ישראל. "זה היה הרגע שהבין כי הניע העת לחזור הביתה", ציינו משתתפי אמר, כמולגן בנמל חיפה. מומחי הכדורגל ששמעו

אמר (משמאל), בשבוע שעבר, לוחץ יד לחברו לנכחרת ומאמן מכבי חיפה כיום, אמציח לנקוביץ', לאחר שקיבל את התעודה על בחירתו ל"גדול שחקני מכבי חיפה ב-40 שנות המדינה". (צילם: דורון הורביץ)

בנבס, לאחר הפציעה הקשה, צופה במשח כדורנל באצטדיון ר"ג

מיוחר 🗖 זה נסיון חשוב וחיובי לתקן

עיוות הרובץ על לב רבים

כיצד הוא מתפרוס – נדהמו

המקום הראשון של כית"ר הוא כנראה לא שלה. ירושלים מבקיעה מעט ומפי כזכות ולא עניין של מזל, כי מזל יכול סידה גם במגרשה. כנראה שצפוייה להחזיק מעמד שבועישבועיים ולא לצרות רציניות מאר השנה בתחתית. ארכעה חורשים. אשתקר, בית"ר ניצ־ חה פעמיים את כפ"ס וגם כסיכוכ הראשון העונה. היא גם תנצח כשכת.

2. מכבי ת"א - מכבי נתניה. לשתיהן זה משחק חשוב מאר. שתיהן, עושה רושם, ייאכקו הזק בצמרת עד סוף העונה. בשנים האתרונות מוכקעים בוב הראשון ו-1. התחזית שלגו למ־ שערים לא מעטים בעימוחים ביניהן. חרתיים: 1 ו־x. כסיכוב הראשון 1-1. אשתקר 2-2.

ירושלים. טבריה החלה בהתאוששות בליגה. אולי זה מלמר על חוסר יצי-

.X ,1

4. הפועל בארישבע - הפועל תייא. לקבוצת הנגב מסורת ארוכה של

5. ביתיר יים - בני יחודה. שי-מו לב למספר תוצאות התיקו של 3. הפועל מברית - הפועל בית"ד עד כה: 2 כלכד - הכי מעט

1. בית״ר ת״א – הסועל כס״ם. ותמשיך כה השבת, בעורת הקהל הנפי

הצלחות מול התל־אביבים. גם אשת־ קר, כשנת האליפות, ניצחה אותם. הא־ לופה, אחרי שני נצחונות רצופים תהיה מרוצה אם תיחלץ נקורה. כסי-

הצעוח השבוע

בות. בני יהודה משתפרת כשלושת טמרה אינה מצליחה להבקיע - רק 6 השכועות האחרונים, אך טרם גיצחה שערים כ-14 מחזורים) – ולכן הא העונה. אשתקר ו-1. ננסה לנחש כך בתחתית. לשעריים מאזן שערים 'שע גם לגבי שכת זו.

כדות שאנחנו בעניין הטוטו שקשור פול, נראה לנו שחדרה תמשיך לצי

עמירר מתאוששת אט־אט מהפתיתה משחקת היטב כמו בתחילת העונה. המארחים הפסירו כשבת שעברה ומד

9. עמידר - מכבי פית. האור

מים היו היחירים שהבקיעו שער בשבת שעברה בכל הליגה הארצית ושיפרו מצבם כ־2 נקודות ביתם לכל הלינה.

הגרועה של העונה ולא תפסיד גם בש

בת. ו, x יספיקו. מי שרוצה, יכול גם

10. הפועל בתיים - מכבי יבנה.

משהו קורה כיבנה: הקבוצה אינה

כם בתחתית קשה מאד. פחות ממשוי

11. ידוד - ביתייר רמלה. למרוח

שיהוד עדיין במקום האחרון בטכלה ולה רק 10 בקורות, היא השיגה 8 מתור

כן כששה השבועות האחרונים, מה

שמלמר שהיא משחקת היטב נסמוך

על השגי החורש הזה ולא על הטבלה.

12. המרעל לוד – מכבי יפו. מש

חק קשה לניתוש. שתי הקבוצות ירוו

בשנתיים האחרונות מהליגה הלאומיה. יפר מנסה להיכנס לצמרת. לור קכועה

במרכז הטבלה. כל תוצאה אפשרית.

13. מכבי שעריים - מכבי שם

.14. ביתייר נתניה - הפועל ריג.

חליגה הלאומית

(לאוזר 14 מחזורים)

חליגה הארצית (לאחר 14 מחוורים)

ו. בית"ר ת"א

2. מכבי חיפה

ב, הפועל פ"ת

4. מככי נתניה

5. בארישכע

6. מכבי ת"א

7. בית"ר ים 8. שמשרן

צפרירים

וו. הפועל ת"א

וו. הפועל יים

12. כפר־סכא

14, בני יהודה

הפועל ר"ג 2. מכגי יבנה

3. מכני פ'ת

5. מכבי יפו

ז. הפועל לור

9. דמת עמידר 10. כית"ר נתניה 11. הפועל חימה 12. מככי סמרוו 13. בתיים

14. הפועל יהוד

שעריים

.4 הפועל חדרה

13. טבריה

8-17

11-23

12-16

23 17 19

19 15-23

17 16-16

15 13-15

15 17-15

13 12-8

12 17-8

12 20-10

6 16- 5

9-23

9-15

22 13-17

21 13-17

19 15-15

17 10-11

רה. אחרי פתיחה טובה של העונה,

להסתפק ב־1.

לש לא מספיק כאן.

משה סיני, גיבור השבת שעברה (שלושער). (צילם: עודד מילשטיין)

8. שמשון - צמרירים. משחק

ביין" (15-15) ועדיפות בכית. נסמן ו, בתקווה שלא נטעה. קשה לניחוש. חולון טובה בעיקר במד גרשה. שמשון טובה כשמחליטה לצאת מה אתם אומרים: הליגה הארצית נג" מהארישות. בשכוע שעכר היו 6 תוצ" מרז – אנו חושכים שלא. לר"ג עור אות תיקו בלאומית. תיקו היה גם כסיד דרך ארוכה עד לגמר המיוחל. קשה בוב הראשון ביניהן ונראה שכך גם לשחק במגרש בנתניה, לא רק נגלל המישטח, גם בגלל הרוח... משחק קשה

ז. חפועל סית - מכבי חיסה. לניחוש. משולש. משחק צמרת כין הקבוצות שכמקום ה־2 וה־3. שתיהן משחקות יפה ופ"ת טובה בעיקר בבית. חיפה ניצחה 1-0 בסיבוב הראשון וטרם הפטידה העונה. כל תוצאה אפשרית.

8. המועל חיפה – המועל חדרה. כארכעה המחזורים האחרנים צכרה חיד פה 9 נקודות וחדרה 8. חיפה עשתה ואָהָ קצת במול, חררה – במשחק טוב.

The state of the s	AND ASSESSMENT OF THE PROPERTY OF	School Section 1	Section Control of the Control of th
לעשירים	הגיוני	הפתעות	סולידי
2 × 1	2 × 1	2 × 1	2 × 1
XXX 1		X 1	XI
XXX 2	X 2	X 2	X 2
X 3	X 3	XX 3	X 3
X 4	XX 4	X 4	X 4
XXX 5	XXX 5	XX 5	X X 5
XX 6	X 6	X 6	X 6
XX 7	XX 7	X 7	メ イ 7
X 8	XX 8	X X 8	X 8
X X 9	X 9	X X 9	X 9
X 10	X X 10	X 10	X 10
X 11	X X 11	X / 11	X X 11
X 12	X 12	X X 12	X 12
X 13	X 13	X 13	X X 13
XX 14	XX 14	X 14	X 14
שלשות 3_	שלשות /	שלשות	שלשות
כמולים_ל	כפולים ד	כפולים 6	כפולים צ
טורים ללץ	384 טורים	טורים שם	טורים 16

שיטה מצומצמת

2 × 1	2 × 1 2 × 1 X X X XX X X XX X	2 × 1 2 × 1	X X X X X X X X X X X X X X X X X X X	2 x 1
	IX X	X X	X X X X	X X X 12

השבוע בטוטו, משחקי הליגה הלאומית והארצית מינימום הפרס הראשון: מה יהיה? יהיה טוטו פוגל לוין בורוש

איך הוכנים למיליונרים?

תשאלו את תושב הרצליה שזכה לבדו במיליון שקל.

שני מחזורים לפני סיום ליגת הנערים, הבטיחו ככר עלייתן לגמר־סל כמתוז חיפה הקבוצות הכאות: מבית א' - צעירי עפולה, קישון ונצרת עילית ומבית כ' - אחוזה חיפה וקרית כיאי ליק. על המקום השלישי נאבקות הפו" על חיפה, מככי חיפה/כרמל ובני נה־

הנה מכחר תוצאות מליגה זו, שקי כלנו מאיגוד הכדורסל: צמון אי גליל הר וגיא – גליל העמק 60-57, גליל העמק – הפועל

כרמיאל 64-63, הטועל כרמיאל

הפועל צפת 75–52. שפון בי: מככי טבריה - שרה אליהו 71–55, טבריה – בקעת בית שאן 60-49, עמק הירדן – בקעת בית -54 שאן 32-46, עין דור – נוה אור

אי: צעירי עפולה – קרית ● טכעון 12 -43, נצרת עילית - יזרע־ אל עפולה 52-46, קישון – מגירו שמי

● חימה בש הפועל חיפה – שלמה קרית ביאליק 117-55, חיפה אחוזה -שלמה קרית ביאליק 93–51.

שרון אי: אכן יהורה – כחן 48-44, גבעת חיים מאוחר - יורם חדרה -55, כפר ויתקין – יורם חררה 55-

הרצליה 70-57, מכבי נתניה – כני ילדי גו שמואל מבוגרים מיריכיהם מכבי רעננה 75–48.

• ת״א אי ברוך תל אביב – בני בעיית הערך הספורטיבי של כמה ברם 66-42, אברריי ר"ג – הפועל מהמשחקים כליגה זו. .21-71 הרצליה

• תיא בי: גלי ראשל"צ – נפשו־ הכרמל את הפועל יגאל 98–40.

ת"א 60-57, חרוב גכעתיים – הדר על צפת 56-25. ראשל"צ 70-59, גבי ת"א – רקל תו" לון 69-58, דקל תולון - הדר ראשל"צ רמות גולן 48-41, מנחמיה - יבנאל

> מככי יים -- לוד 94-36, נען - מטה יתורה 50-38, מכבי ים – מטה יהורה .57-76 יוכל יים – מככי יים 76-57

> • דרום אי אליצור אשדור – הפו" על אשרור 75-70, גכעת כרנר – אלי־ צור אשרוד 60-59, מכבי רחובות -אליצור אשרור 91–57. אליצור אשקי לוז – גבעת כרנר 58-30. מכני רחר כות – אליצור אשקלון 103–66.

ס דרום בי: גת − רביכים 86–53, .59-61 עומר – רביבים 85-68, שער קרית מוצקין – צור שלום 59-61. הנגב – עומר 68–66.

3 נאבקות על הכרטים ה־6 בליגת הנערים במחוז חיפה 🎟 נצחון למכבי בדרבי החיפני לילדים 🗷 גן-שמואל: שונ

-24-59

תודוקסים נצרת 49–19.

-92 מכבי חדרה – כפר ויתקין מעל 100 ועל גבעת אולגה 107-16) 29, קביאליק – בית"ר קביאליק 92-92, מכבי והפועל מי עמי לא הצליחה לקלוע 20. מעל 10 נקודות ובמשחקה האחרון שרון ב׳: אליצור נתניה – בני נוצחה כידי מכבי חדרה 5-75). האם ג'ת − מכבי חדרה 6-28. הרצליה 85-62, מרכז הוד השרון - וילדי מי עמי צעירים מדי לליגה זוז - השרון 41-40, בית יצחק - אליצור שאלות אלו רק מרגישות מחדש את שומרוז 62-21.

בדרכי החיפני ניצחה מככי הר רמת הכובש 49–27, קוכה נתניה – 21-70. ארז נתגיה 62–26. נית 35-77, תל כביר – בני יהודה • גליל עליון: יסוד המעלה – סא־ • שרון: מרכז רעבנה – יחריו 27–70, אלון תולון – תל כביר 122– מא 44, כפר בלום – יפתח 21–28, חרוב רעננה – צעירי 12–24, הפועל אשרור – חבל יננה

כפר גלעדי – גליל עינות 41-48, הרצליה 33-50, שפיים – יחדיו רעננה חולתא – קרית שמונה 58–45. - צמון: גוש חיטפין – קצרין 40 34, רמת גולן – חצור 55–31, אליצור ● סיית: כני צעירי הרצליה – כני

של"צ 80-41, גבי ת"א – הרר צפת – איילת השחר 51-42, מחניים – ברק 85-33, משה"ב ר"ג – מוריעים ראשל"צ 73-58, חרוב גבעתיים – גבי מרום גליל 47-36, ראש פינה – הפור 44-50, בני צעירי חרצליה – אריאל • עמק הירוין: טברית – כני יהודה 47-79.

17-53, גבי ת"א – הדר ראשל"צ 67- 45 – 37-45, טבריה – בני יהודה צאלון 52-19, בני הרצליה – מכבי צפון ת"א בברת -40 א"א – בני יהורה רמות גולן 30-37, מולון מרוכ – מרכז ת"א 40-49 .11 -35 אשרות יעקב - אסיקים 35

תרוד מאוחד 42-36, גבע – מכבי בית יהורה 53-41, כרוש חולון – הפועל מעלה אפרים 12-73

.25-65

ק.ביאלים 74–23, ק.שמואל – חיים גן שמואל זכתה שנית בנצחון של מימה 46-48, קביאליק – ק.אתא 44-

● שומרון: אליצור נתניה – משמר

• נתניה: אליצור דרום – צעידי משמר השרון 31–29, הפועל נתניה –

-54, דקל כפ"ס – שמשון כפ"ס

23-56, גבעת שמואל - הפועל פ"ת

• דן: רמת אייל – בית"ר ר"ג עומר 62-42.

.38-54

• מפרין: אליצור עכו – כני כיאר נ"צ 57-31.

● חדרה: מגל – בנימינה 65-51,

מעל 100₪ מי-עמי קלעה פחות מ-10

-23-90 • דרום כ': צפון אשכול - גוש

• נגב: ערכה - דימונה 31-30,

• צמון: גליל תחתון - חוקוק

.51-54

-14-32 של"צ • ירושלים: הפועל יים - גוש

ררום א': אליצור אשרור – הכל ●

• ת״א אי: בית"ר ת"א – אליצור 23-62, דפנה – ראש פינה 33-23, חר

6-26, שדות ים - הרי אפרים 9-36 בת"ם 59–14, תמר ראשל"צ – נרסיס • מרכז: מכבי רעננה – גבעת הי

• מרכז: צפון רמלה - אליצור ראשל"צ 56–30, נווה דוד רמלה – ק.אונו 31–28, רמת אפעל – גפשוניה

שורק: סלע ראשל"צ - רמו אליהו 61–28, גבעת ברנר – סיני רגר של"צ 39-37, רמת אליהו – סיני רא

לדים, דרום כיו

ילכרפדן (מנהלו, יוכל

צניא ריכושטייו. טל

ויים באנו ומאמו.

הוא, אסף ועקניו, יניב

עציון 93–13, אליצור יים – מטה יהר רה 50–42, מככי יים – עוויאל יים

יכנה 46-36, גררות – אליצור אשרור

קטיף 58-8, אליצור עזמה – גוש קטיף 54-40, אשכול צפון – אשכול

דימונה – נכטים 60-45, הפועל כ"ש – מככי כ"ש 41–28, כניש חצרים **–**

● בית שאן: שדה אליהו – עין בתרים 11-14, הפועל הרצליה – כני קוק – ראש פינה 32-21, ניר דוד שאן 31-26, קיבוץ יורעאל – תמרת מ"א 77-25, מרכז ר"ג – בני יהודה ● דימה: בהריה – מעלה אפרים

ים 40–37, הוד השרון – רמת חן 26-

• עמקים: יזרעאל עמולה – קישון • ת״א ב׳: צבר ראשל״צ – נרקים יפעת – עירוני מוצקין 14-73, שרוה יורעאל 19-60, יורעאל עפולה – אור" נבעתיים 57-29, הרס חולון – צפון ים – עין דור 24-37

ליק 89–17, אליצור עכו – צור שלום • שמלח: מכני יפו – תפוח ק.אוגו 25.

גת – שער הנגב 56-44, עומר – עדר 66-28, משגב – כפר יאסיף 69-18, ב-42, בית"ר ר"ג – אתרוג גבעתיים ● דרום: בני יהודה – אליצור ה"

46-56, כני כרית - מתנס תל כביר שליצ 41-26, כני ברית יפו - תל .17-32 כביר 35-47 מימה: אליצור ק.אתא − 34-60, אורן חולון – צפון ו"ג 47-35. כביר 12-32

SPALDING ♥ ספולדינג

נָשְׁם נָשְׁם – בּוֹאוּווּ

מלמורת את צולה.

מָה קָּרָה לָה תִּיוֹם לְשֶׁמָש הַתַּמָּה. פַרְנָיהָ מְשְׁכָה בַּּכְּּמּ מָאירָה, וּוֹהָוְת,

ואמא אומרונ: הַלְּחָה מֹהָרָת ובאוור מושל חקר

פוק – שונעל קפן חמוד ויפה. באזניו הנדולות שומע צערי חיפושית על החול, יתפוס וימרוף. מצוי בתולות סיני יתכן ום בערבה. צילם: ובי אלדר

הַאָדַם הַצְּפוֹר

אָפֶּן נָדוֹל חָיָה דִּדָאלוֹס מַאָּתוּנָה, וְהַפִּסְלִיּוּ

שָּהְיָה מְמָּסֶל נְרָאוּ בָּאַנֵשִים אַמִּתִיִים. גַּם

שְבַּבֶּרְתִים – הוּא תְּכְוֹן וּכֵנָה. מִינוֹס, מְלָוּ

בַּרָתִים, הַעַרִיוּן מָאֹד אוֹתוּ וְאָת עֲבּוֹדוֹתְיוֹ

וּכְשְרָצָה דְּדָאלוֹס לַעֲוֹב אֶת הְאִי בְּרָתִים

וְלַחָּוֹר לְמוּלַדְתוּ, כָּעָס עָלָיו הַמָּלָוּ וְלֹא

הַרְשָׁה לָאָפֶּן וְלָבנוֹ אִיקרוֹס לָעֵוֹב אָת הָא

זַיִראלוס, שָּחָיָה בָּעל מֹחַ מָבְרִיק, הַחַל

לַתַכָּנֵן הַּכָּנְיּוֹת לִבְרִיתָה. הוּא אָנֵור לְעָצְמוּ:

"מִינוֹס יְכוֹל לְשָׁלְט בַּיְבָשָׁה וֹבִיִּם, אַן לא

מַאַניר. אָנִפָּה לִבְרֹחַ בְּדֶרַף זוֹ." הוּא אָטַף

מצות רבות וחבר אותן יחד בדונג לכפון

תּצְלִיתַ לְבָנוֹת שְנֵי זוּנוֹת כְּנָכַיִם – אָחָד לוֹ

בְּנוֹ אִיקָרוֹס, שְּעְקָב בְּל הָעַת אַחָר עֲבוֹדַת

אָבִיו, הִתְלָהַב מְאֹר פְּשְׁהֻשְלְמָה הַפִּּלָאכָה

הַבּנַמָים לְכָּתַמַי כְּדֵי שְאוּכֵל לְעוֹף". "לְאָס

לְדָּ, בְּנִי," הִוְרְנִיעַ אוֹתוּ הָאָב, "קֹדִם כָּל עָלַי

לְהַזְעִירְף, שְנָּם אָם יְהְיוּ מְנָמִים עַל גַּבַּנוּ לְא

נְהַמֹּף לְצִפַּרִים". הוא הְרְפִּיב לְבָנוֹ אַת

הפנפים ולמד אותו לעוף, כמו שְצפור

לְאַתַר שְהָשְּלְנוּ חַהֲכְנוֹת וְהָאִמּוּנִים, פָּנְה

הָאָב אָל בָּנוֹ וְאָמָר לוֹ: "אָנַחְנוּ יוֹצָאִים

לְמַפֶּע מַעַל הַיְם. אָנִי חוֹוָר וֹמִוְהִיר אוֹתְוּ,

שהנענף דק הַגֹבה הַינוני. אם הנעוף נבורו

קַהַּי – יַרָטְבוּ הַפּּצוּת גַּפִּים; וְאָם הָעוּוּ

נָבהָ בַּדִּי – יָבָס חם הַשְּׁמָש אֶת חַדּּוֹנְנ

וְזַרֵּז אָת אָבִיו: "אָנָא, מַתָּר וְחָבַּר אָת

ואַחד לְבָנוֹ.

אַת הַלַּבִּיוֹרִינְט – הַכָּּבוֹדְּ הַמְּּכִוֹדְּ

שלזם שלום

עוד מעט מַטַתַּיַם חוָרש דְּצָמְבֶּר וְעִמּוֹ שְנַתֹּ

- 1988. חֹדָש שְבָט הָנָה מַנִּיע ומְבַשִּׁר

הָאָבִיב בָּאפָק. הַחֹיְף לא הְתְחִיל וּכְבָר

עָבְרָה חָלְפָה מַחֲצִיתוֹ. נְשְׁמִים מֵעַשִּים

יְרָדוּ. גָּם אָם יָפָּתְתוּ אֶלְבּוֹת הַשְּׁמִים וְיַרְדוּ

וְשְׁמִים עַזִּים – קַשְה לשְעַר שְהַם וִשְלִיכוּ

בְּעַת כְּתִיבָת שוּרוֹת אַלָה יְרָדָה רָק מְחָצִית

כְּפֵּנת הַנָּשָׁם שִיּוֹרֶד בְּדְרָדְ־בְּלָל עֵד אָקצִע

- דָּצְמְבֶּר. וּבִשְּׁפַת הָחַקְלָאִים זְה נִקְרָא

אַרְצֵנוּ יוֹשְבֶּת בִּנְבוּל הַמְּדְבָּר. יִשׁ וְהַמִּדְבָּר

פבר וְמוֹרָם בַּצּרָת וִישׁ שְׁהַנְּשְׁמִים דּוֹחָקִים

אָת הַפִּדְבָּר. שְנַת 1987 הָיְתָה שְנַת בְּּרֶכָה

עם כַּמִיות נְדוֹלות מאד של נָשָם, וְאְלוּ

תִּשְאֵלוּ – מְדּוּעִ הַתַּקְלָאִים מְתְאוֹנְנִיםוּ

שימתוו ממטרות וישקו את השדות...

הְּפֵּיִם שעומְדִים לָרְשוּתֵנוּ בְּאִים לְנוּ

מָהָעָנִים, מְהַנִּשְם. הָנָשְם לא רַק מַשְקה

אָת הַשָּּדוֹת, מֵי הַגִּשְּׁמִים נָם מְמַלְאִים אָת

הָאֲנָמִּים, מַשְּלִימִים אָת מֵי חַתְּהוֹם, מַהַּם

אָנוּ שוֹאָבִים אָת תַּבַּיִם לְשְׁמּוּשׁ בַּיֹתִי

וַלְמִפְעָלִי תַּרשָת. אָם תַּחַקְלָאִים יִשְקּוּ אָת

הָנְנִים שְלָהָם וְאָת שְׁדוֹתַיהָם – הַיֵּרְקוֹת

יְתִיקָרוּ, מְחַיר הַפָּרוֹת יַעֻלָּה, הַמְּדִינְת

ּתָּאַלָּץ לְיָבֵא חָשָּה לְלָחֶם וְכָעָנוּ נַמְסִיד. אָז

בְּמוֹ בְּיָמִים קְדוּמִים – הְבָה נְשָּׁא הְּמְלָה

עמוס בָּר

לְתושְבִי הָעִיר הַנֶּשֶׁם וַק מַמְרִיעַ...

אַת הַחַסָר, אָת הַנַּרְעוֹן בְּנָשְם.

- 1980 – בערונ

"לַבְשִׁי בְּנֶד חָם, רצוי גם צעיף לקשר אַמְנִם שָּׁמָש בַּחנּץ. און עונה נחוץ –

הָתְפַּרְבְּלֶה צְפּוֹר.

תַּמְחַבֶּר אָת הַנּוֹצוֹת, וְהַכְּנָבִים יִתְמְּרָקג. עוּף

בָּשְהַרְבִּיב אָת הַבְּנְפִיִם עַל בִּּתְפַי בְּנוֹ, רְעָדוּ

יַדִיוּ, וְעֵינִיוּ מָלְאוּ דְּמָעוֹת. אָו הְרְפִּיב כְּנְמִיִם

יִּנִים עַל פְּתַפִּיו שְּלּוֹ וְזְנָתוּ אָת פְּקְדֵּת בַּהַלְרָאָה. בַּוּתְּטִּלְּה הָלַף חַבֶּל כַּשׁוּרָה. הַם

עופסר יחד ונחנו בון הצוף שמבורותם. אַר

עוף, וַקַּרָא אַלִיוו: "אִיקרוֹס, הוְּחַר. זָה

"מַת הוא כְּבָר מַבִּין", חְשַׁב אִיקָרוֹס

קצָת יותר גָבֹהָ. אָבִיו הָמִשְיוּ לִצְעֹק

עַל בַּד הְעַץ

הַנֵּה רָאָה הָאָב, שָבְּמֹ מִתְרַחָק מִמָּנוּ וּמָנְבִּיהַ

אוֹלָם אִיקרוֹט לא רָצָה לִשְׁמֹע בְּקוֹל אָביוּ.

לְעַצְמוֹ, "מָה בְּבָר יָכוֹל לְקְרוֹח לִי, אִם אִעוֹף

אַרַוְרִיו בִּיַאנּש, אַרְּ אִיקרוֹס בְּכָר תְּיָה רְחוֹק

קרוב אַלָי וָאָז וְּנהְיָה בָּטוּתִי".

למלונתו וכנס. בַּקנָה הְקַּטְן שְרָבָּרָת אֶל הַתוּץ –

קשה לו היום לשמר. בּו בִּמְעֵט קּמָאוּ

22 בדצמבר 1988 יד' במבח תשמ"ם ניליון 366 עריכה בת חרה עריכה נרפיח לוסי לכקיביץ

וְנְבַהְ וְלֵא שְׁמָע אותו כְּלְל.

אִיקָרוֹס הָמְשַׁיוּ לְהִתְעוֹמֵף וּלְהִתְרוֹמֵם יוֹתַר

הַדּוֹנָג הָמְהָבָּר אָת הַנּוֹצוֹת, וְהַן נְשְׁרוּ אָחָת

אחת. והוא ממף בורועותיו שוב ושוב, אָן

דַרָאלוס עַצְמוּ הָנִּיעָ בִּשְּלום לְאִי סִינִילְיָה

וְהַפֵּיטִיב. אָת כְּנְפִיוּ, שְהָבִיאוּ אוֹתוּ לְחוֹף

סָפָרָה עָל פִּי הַפִּיחוֹלוֹנְיֶה הַּיְנְיָח:

רוּרָני אָתָרוֹנִי

'מָה קָרָה לֶה לִשְּׁמְשׁוּ"

יקוה הִיא לַמְרוֹת הָאוֹר.'

- שואלת נלית -

וְיוֹתֵור נְבֹהָ, עָד שָהַבְּס חִם הַשְּׁבְשׁ אָת

לַשְּׁוְא – תַּבּּוְמַיִם הַתְּבֵּרְקוּ, וְהוּא צְּנָח

וְשָׁם בְּנָה מָקְדָש לְאַל אָפּולו. הַעּוֹב

מִבְטֶתִּים, תְּלָת בְּמִּקְוִישׁ בְּמָהְנְח לְאֵל.

מָטָּה־מָעָה וְצְלֵל אָל מֶעָמְקּי חַיִּם.

לְעָפּוֹ נם צְנָרוֹ וְקֹר." לאח אילגי

אנטריב לילדים 21

מַעֲשֶה בְּכוֹכָב

תמיד זָה התַרְתַשׁ בִּיום ששי. תמיד לְאִחְוּ קַבָּלָת הַשָּבָת. תְמִיד התְנִנְשות נִדולָה ואָי שונֵרת נורית הָנִינִת אָת כוכָב הַוְהָב לָיָלַד

מָה זה כוכָב הָזָהָבז זָה כּוכָב שְזוכָה בּו הַיְלָד הַטוב שַל אותו הַשְבוּעָ, זְּה שְהַכּי השתדל. שעשה מעשה חברי טוב, או בעָצָם, הַיָּלֶד שָהָכי פָחות רָב, הְרְבִיץ, השתולל. הנה בפינם שעברה זכה בו דן. וְלֹפְנֵי זָה רוֹנֵנָ, וְשִירְלִי קְבְּלָה כִבֶּר פַּעֲמִים. אָבַל עָמִית לא קבָל שום כוכב. אַף פִּעִם לא. נְטוַ שְהַרְבָה יְלָדִים אֲחַרים עָדִין לא קבָלוּ כוֹכָב. אֲבָל עִמית כְלֹכָךְ רָצְה. כָל כָּךְ השתדל, או לְּנָחוּות חָשַב שהוא משְתַדַל. כְל בְּעָם הָתְליט שָהִנָּה הַשְּׁבוע וָה יִהִיה בְּסָדָר, הַפַּּעָם הוּא יַצְלִיחָ, אֲבָּל אָו פּרָואם לא התאַבָּק ומְשַׁךְ חְזָק בָצָמָה שָל רִינִת.

רינֶת בַּכְתָה, אוף, איך שָהַיא בַּכְּתָה, וְהַכוֹכָב הְלָךָ. פַּעָם אַתָּרָת כְשָּהרִניש שְהֹנַה הנָה הָכוּכָב כָּבֶר קרוב אַלָיו, הוּאַ שְׁכַּךְ דְּלִי מְלָא חול עַל הָרָאשִים שָל יובָל וְעָבִיר. זָה הניע להם, וושב עמית, כי לא הסכימו לְשָׁתַרָּ אַנְתוֹ בָּמִשְּׁתָק, אֲבָל וורית חְשְּבָה אָהָרָת, הִיא אַפּלוּ כָעַסְה מְאד, וְכָּדְּ שוּב

הְתְרַתִּק מִמְּנִוּ הָכּוֹכְב. אֲבָל עָמִית לא התיאש. הוא החליט לנסות שוב. יום ראשון עֶבֶר בְּשָלוֹם. בְּיוֹם שַנִי הוא עָזַר לְנוּרָית לְנַקּוֹת אֶת הַשִּּלְחֲנוֹת לְאַחָר הַאֹּכֵל. בְיום שְלִישִי הָצְלִיחֵ לא לְהָכּוֹת אָת אַיתון לַמְרוֹת שָּמְאד רָצָה. בִּיוֹם רָבִיעִי הוּא הִצּיעַ לֶדָלית חֲצִי תַּפַּוּחַ כָאֵשֶׁר הִיא שֶּׁכְחָה אָת

תִּיק הָאֹכֶל שָּלָה. יום חֲמִשִּי עַבַּר בְּשָּׁלוֹם.

וְעָמִית תָשַב בְּלֹבוּ: הַנַּה, הצִלְּחְתִּי, מָחָר

גבע חובב מבע

בַּאַנֵף לַהַוֹנָנַת הָצּוֹמָת בְּמִשְׂוַד הָחַקְּלֶאוּת

הְבָרֵז מָאָב הָכָן. פָּפְיּוֹת נְּדוֹלוֹת שָל חְמְרֵי

רשום רעילים הוכנו בַּמַּרְזְסְוִים. מְכוֹנוֹת

רסוס משכללות ממתינות במוסכים

וַמְטוֹסָי רַטוֹס וָם תַּם הַכְנְטוֹ לְכוֹנִנּוּת.

תָּרֶק־תְּגָב מְנְתַר בִּצְּעִידוּוּם וּמְעוֹמָף

וֹאָם הָאַרְבָּה כָּל־בַּף מְסֻׁמָּוֹז בִּסַף הַכּל הוּא

בְּבָּנְרוּתו. אַיזָח נָזֶק יְכוֹלִים חָנְבִים קַּטְנִים

לעוללו הַאַרַבָּה הַבּדַד – חַנְב הְמוּד וְוַרֵיוּ

נוחרו על פויורק או שָּדָה, חָנְבים נְחְלִים עַל

הועירות עלים, נבעולים יונים עופים תוך

קור מְעַטּוֹת וְעֵלָמִים הַגְּיֶחִים בְּנִן־הַיְּרָק

וָהַעַצַים בַּמִּטַע נוֹתָורִים קרְתִים וּבְלִי קלפָּה

שַאַינו מִוּיק. אַף תַנָּזָק שְלְהָקת אַרְבָּה

מְסָנֶּלְת לְּכָצֵעָ חוּא עצום וְרֵב. הְאִרנָה

צְמֶדְים אוֹ עַצִּים וְנוֹנְסֵים בַּפַּלְתִיעוֹת

הארבה

איור: רעיה לידר הְגִיעַ יום שִשִּי וְאָז אַרַע דָּכֶר. זָה קּרָה בְּחָצָר. הוא עְמָד לְטַפַּס עַל הַסֻּלָם כְּדֵי

לָהַחְליק בַּפּגְלֶשְה, ופּתְאֹם הוֹפּיעַ שִי. "אָנִי רָאשוֹן, אֲנִי רָאשוֹן" צְעָק וְדָחָף תַאָּדָה וְנְּשְׁנָרָ אוֹתוֹ מָהַפֻּלְּם וְהִפִּיל אוֹתוֹ אָרְצָה. שִי

- לְנֶנֶד עַינֵי הַצּוֹפָה מְרְנַרַחֵש אֶסוֹן טְבַע

לֶבֶן נְוְעֻקּוּ הַתַּקָלָאִים וְאַנְשִי חֲנָנַת תַּצּוֹמַת

להיות מוכנים לחפות מפת נגד את להקות

ומְנַהְנִים. נָס הַם אַרְמִים נְזְקִים עֲצוּמִים.

הַאַרְבָה נִקְבַּע כְּמָאֲכָל כְּשֶׁר וִיהוּדֵי תַּימְן

יָהֶגוּ לצְלוֹת אָת הַחֲנֶב וּלֵהָנוֹת מַהַּמַּעֲדְן.

עמוס בר

שְּׁנָת אַקְרֵי שְׁנָח נְפּוּצִים חֲנָבִי הָאַרְבָּה

אָת עָמית. עַמית אבֶד אָת שווי מִשְּקְלוּ וְנְפַל, אֲבְל תוּוִי שִנִיָּה קָם עַל רַגְלָיו וְהְיָה "אֲנִי רְּנַפְּסְתִי, אֲנִי רְנַפְּסְתִי ... אְנָּנה לא

ראשון, אֲנִי רָאשון" צְעָק וְהַתֹנְפַּל עַל שַיי,

סוראים

שֶׁכְכֵּנ לְנוּת וְחָלְנוּ חֲלוֹם מַרְהִיב בְּלִי בְּרְסִים ובְלִי שוּם רִיב". סַבָּר מַקְסִים עִם סְצוּר תָבִיב וְאִיורִים מְאִירֵי עֵינַיָם טוֹב לְכָל מִי שָעֹא זוֹכַר בְּדִי מה אדם ומה ירק.

לִבְחור בַּאָבַע הֲכִי צִבְעוֹנִי.

הורד, הַּטְּגל וַאֲבִּעוּ הָאָפר. הְמְרָם בּקול עמק: וֹמִי אֲנָחְנוּ שְׁנְּתְנַנַּדְרִי

"הוצאת "דביר"

מַּלְוֹדְמָּלְיוֹת אַמָּלְיִלְתּ. נַיְטְלָבִים נוֹיִים ַתָּבְדִידוּת וְאֵינָם נְרְאִים עַל מְּנֵי חַשְּׁעֵת. אַ**וּ** בְּשְּׁפּוֹפִיעִים הְּנְאִים מְיַחְדִים וְטוֹבִים הַאַרְבָּה מְתַבְבָּת. הַנּוֹדְדִים מִתְרַנִּים לְמִלְיוֹנִים רַבִּים. אַלָּה מִתְלַחֲקִים לְלָחֲקוֹח

הַתְגָבִים מְחַסְלִים אָת מְעַט חִירֵק פַמוּלְדתַם. הַם מִתְרוֹמְמִים רְעַבִים בַּמְעוּף ּ וְהֶרוּחַ הִיא הַפֶּעֻבִירָה אוֹקום לְמְרְחָקִים. עַנְנֵי הְאַרְבָּה נְשָּאִים בְרוֹחָ וְאַם הִיא מוֹבִילָה לְעָבֶר אַרְצָנו – מַבָּת הְאַרְבָּּה נוֹמְלָת עָלַינוּ. כַּאֲשָר הָרוּחַ נוֹשְבָת אָל הַיָּנ הָאַרְבָּה מוּעָף אָל הַיָּם. הָרְבּוּי – נְקַבּוֹת חָאֶרְבָּה תּוֹקְעוֹת קַצָּה בַּטְנֵן לְתוֹף חוֹל לַח, מְטִילוֹת בִּיצִים וּמָהַוֹ בוקעים הַזְּחָלִים – חֲנְבִים צְהָנִּים, קּטְנִּים

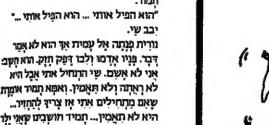
בן פורת

הַאָבֶע הַכִּי יְפָח בָּעוֹלֶם כָּתֵב וְצִיֵּר פָאוֹל קוֹר

הָתְרַגִּשוּת רַפָּה בְּטִמְלְכָת הַאָּבֶעִים. כְּמוֹ בְּגַן של ריוה פַּלָם ישבו לשעת רבוז, ורושים נְרֶעֶשִׁים – מִי הָצְבָע הַיָּפָּח בְּיוֹתַר מִכֵּין כְּל הַם בְּחֲרוּ בִּעֶּבֵע הַשְּׁחוֹר לְעְבֶת בְּראש, כִּי

רַק לו מַרְאִימִים בּּנְדֵי שוֹפַט שְחֹרִים רְצִינִיִים. עְלָיו הָטְלָה הַפְּשִּׁימָה הַבְּבַיְה ָּל צָבָע קָם מִמְקוֹמוֹ וְהַמְלִיץ עַל עַצְמוֹ עַל מַעֲלוֹתָניו. כָּזִי עְשוּ הָאָדֹם, הַאָּוֹב,

הְבָּחל. הַיְּרִק. הַבְּתם וְנָם הַלְּכָן. הַחוּם, הָאָבַע חָשָׁחוֹר שְׁמֵע אָת נַּלָּם בְּרֹב קַשַּב, פָּנֶיו לא הָסְגִירוּ אֶת סוֹדוֹ. רַק לְבַטוֹף הוּא "פָּלְכָם וְהָדָּרִים, אַתַּי, כָּלְכָם בְּיַתַד יֹמִי תַּי" סוֹף מִעֻשָּה: "בְּכָּת חַם לוֹ הַוְפוּחַ, הַאָּבָעִים

אותו רָגַע הופיעה נורית הַנְּנֵוַת. "מָה מַתְרַחִשׁ פַּה, יִלָּדיםו" שָאֵלָה בְקוּל

רע... זָה לא צוֹדַיק... וְהִפּוֹכְב... אֲבֵל עִמָּית לא אָמֵר דָּבָר. הוא עָמַד בְשָקָט וְרָק שְׁחֵי דמעות נדולות זלגו מעיניו. הנַה הסתִיְכָּה קַבְּלִת הַשָּבָּת, וְנוּרִית שָּאֲלָה את כל הילדים:

פַּסָדינָה בַּארה*ב. לְיוֹם זָה, הָרָאשון בְּיָנואַר שָל כָל שָנָה "לְמִי אַתָּם חוֹשְבִים מֵנִיעַ כוֹכָב הַוְּהָב חַדְשָׁה, הָאֲמַדִיקָאִים מְחַכּים בְּקצָר רוח השבועז" בְּמָשֶׁךְ שְנָה שְּלָמָה. הַשְּנָה גָּם אֲני רְאִיתִי וֹבַגַן דְּמֶמָח. כָּל הִיְלְדִים מַקְשִיבִים קשָב ווְשָּרֵעִתִי. קָהָל שָל לְמֵעְלָה מִפִּלְיוֹן אַנִשים רב. מרית ממשיכה: צפה באחת ההצנות היפות ביותר בתבל. "יִלָדִים, הַשְּבוּע וָהוּ כוֹכָב מְיַחְד. יִקְבַּל שְלשָה יָמִים לִפְנִי הַמִּצְעָד כְּבֶר הַחַלוּ אותו יָלָד שָכָּל הַשְּבוּעַ הִתְנַהַג יְפָה, תַּתְּנוֹת תַּשֶּׁלֶוּיוִיְה לְהַרְאוֹת אָת מֵאוֹת אַלְמֵי

ובְסיוּמוֹ עְשָה מַעֲשָה יוצַא דּפָן הוא לא הַלְשִין עַל הָבַר לִמְרוֹת שָבִּמְעֵט וְעֵוְש במקומו. השבוע יקבל אָדו כּוֹכָב הַוְּהָב עמִית, כּי זָה בָאֲמָת מִנִיע לו." נורית הִצְּמִידָה אָת הַכּוֹכְב עַל דַש חֻלְצְתּוֹ

שָל עָמית. ן עָמִית – עֵינְיו מְלָאוּ דּמְעוֹת אשֶר ומַרְשָׁבוֹת מתרוֹצְצוֹת בָּרֹאשוֹ – הִּיא ַרָאַתָה... הִיא יָדִעָה... בְּכְל זֹאת יַשׁ־צָּדָק... וְאוּלִי, אולִי זָה חְשוּב יוֹתֵר אֲפָּלוּ מַהְפּוֹכָב.

תַוָּה תַבוּשִי

בִּשְׁנָת 1965 נִמְלֵט מִנֵן הַתִּיוֹת שֵל לונְדוֹן נְשֶׁר וְהוּב בָּשָם "מלדי". בַּעַת הַבְּּרְדָוּ אָחֶרָיו נִרְאָה "גוּלְדִי" בְּכָל אַתָּנִי הַתִּיְרוּת הַמְפַּרְסְמִים שְל הָעיר, מַרִינִ'נִט־נִּארק הָמְפוֹאָר וְעַד לְמִנְרשִי־הַקְרִיקַט.

צְץ בְּמִצְנַה־הַכּּוכָבים הַלּונְדוני ובָאַקַדְמְיָה הָמָלְכוּתִית למוסיקה. בּמַהַלָּך "טִיוּלְיוּ" זַבָה "נוּלְדָי" לְכוֹתָרוֹת בָּעוֹעוֹנִים, וְאַף וִוֹאָה עָל מֶסְבֵּי־הַטְלְנִיוֹיָה יוֹתֵר מִבּּאָה בְּשְׁמִיםוּ

אָכָן, פּוכַב־טָלָויוְיָה אֲמִיתִיוּ רוני לרנד

מִצְעַד הַפְּּרָחִים בְּפַּסִדִינָה

1 200

הבית מהאגרה "עמי וחמי" כולו עשוי פרחים.

בָּל צִבְעֵי הַקַשָּׁת לֹא יַסְפִּיקוּ לְתָאַר אָת

פָנִי בִ"מִצְעָד הַפְּנָחִים" הַמְּנֻּרְסָם שָׁכָּעִיר

שַלֵל נונִי הַפְּרָחִים הָמֵרהִיבִים שָּחְלְפוּ עִל

הָאַנְשִים שָהתִקּבְצוּ לִארָן מַסְלוּל הַפִּּצְעִד

רחוב סומסום עשוי כולו מפרחים וקליפות

סָפּוֹת, מְזֶרָנִים וְכָרְסָאוֹת, אוֹכְלִים וִישְׁנִים

פָּרְתוֹב ומְתַבִּים לַקּסֶם הַנְּדוֹל. וְהַנָּה הִיוֹם

הַנִּבְטָף הַנִּיעַ וּבְשָּעָה הַשְּע בַּבֹקר מְתְחִיל

הַּמִּצְעֶד. מַנְרוּוֹק זָה נִרְאָה בְּמוֹ תַּאִטְרוֹן

בְּבוֹת נַיָּד. דְּמָיּות שונות בַּתַאַטְרוֹן הַוְּה

שְׁנָנוּנִי מְקַּטְעֵי הַצָּנוֹת מְסָרְקְנוֹת כְּכוּוֹ עַכּוּ

וְתָבִי בְּבֵית הַשּוֹקוֹלֶד, הַבַּּרְוָזוֹן הַבִּבעָר,

רחוב סומסום, ודרקונים שונים שעשו

בֵל הַדְּקָאת עֲשׁוּיוֹת מְמָּלִיוֹנִי פְּרְתִים

מאח: ריי בילנסליקרטיס

עַלְלָה מְפִּיהָם וְשְּיָצְאוּ יִשֶּׁר מִפִּסְרֵי הָאַגְּדוֹח

סָסְנוֹנְיִים בְּשְׁהַם צְנוֹדִים וָה לְּזֶה וְיוֹצְרִים

וינרק שים ... וואכלק את השיח...

על עצים.

כְּשָׁהַם מִבִּיאִים אָתַם מִטוֹת, כִּסְאוֹת,

שְטָחים עַצומים שָל פִּרָחים כִשְׁכָל קּטָע מַהְהַצְנָה מָצְג עָל נָבִי בָמָה הָנְעָה עִל נַלְנַלִים וְנִגְּרָת ע"י טְדַקטור כְּכַסָה

חֲבָרוֹת רַבּּוֹת בָּאֲמַרִיקָה מַוֹמִימּת בְּמוֹת פְּרָחִים הַמְשָׁמְשוֹת לָהָן כִפִּרְסְמְת. כָל תִבְרוּ רוצה לְהַתְּתְרוֹת בָּאַחְרָת, וכְכָל שְהַתִּחָרוֹת גְּדֵלָה, כַּן גְדַלים סְכוֹמִי הַכָּסְוּ הַמִּשְׁקַעים וְיַחָד עָם זָה עולָה יָפִין שֶל הַדִּםיות עַל הַבְּמוֹת. אָרְבָעָה הַדָּשִים ומִשְׁכוּת הְהָכְנוֹח וְשְשָּׁה יְמִים לִפְנֵי הָתַהַלוּכְה הָנִדוּלָה מָתְחִיל שִבוּץ הַפְּרְתִים, שְנַעִשְה כַּלוּ תַּהַתְנָדְבַוּת ע"י אָנְשֵי הְעִיר פַּסְדִינְה.

שלשָת אַלְפִים אִיש שְמְתְחַלְּפִים בְּמִשְמָרוֹת עוֹבְדִים עִשְׁרִים וְאָרְבִע שְעוֹת בִּיבֶנְהָה בְּדֵי לְחָבֶר בָּרֵח לְבְּרַח וּלְהַשְּלִים אָת

הַפַּרְחִים מָנִיעִים בְּמֵיכְלִים נְדוֹלִים וּקוֹיָתָדִים הָשּוּמְרִים עָל טְרִיוֹתָם. לְאַחָר שבוץ הַפָּרָהִים בְּתוּוּ שָלָד בִּרוָל, מְקַבָּל כָּל פָּרַח בְּנִפְּרָד אָת הַשִּׁפול הַפָּרָטִי שָלוּ. פַּרָתִים, הָטוֹבְלִים בְתוֹן מִבְחָנוֹת מַיִם בְּדִי

לְהַשְּׁמָר עַד לְּסוֹף הַמָּסְע, וַאָחַרים עוֹבְרים חָנִיטָה כְּשְּעֻלֵיהָם שַעַוָה. פְּרָחִים אָחַרִים מַנְּיעִים מִינָּשִׁים. הַבּל לְפִי הַצּרְדְּ וְתַחַת עִינָם הָפִּקּוּחָה שֶל מַמְחָים בְּתוֹרָת תָפְּרָחִים. מִלְבַד הַפְּרָחִים משתמשים גם בּקלפות של עצים ועלים מַאַלְפֵּי סוּנִים וְכָּךְ מִתְקַבְּלוֹת חָבָּמוֹת עטורות הפרחים. פַשְעָזְבְהַיִּי אָת בַּסְדִינְה רְאשִי הְיָה סְחַרְחַר

מַרִיחָם הַּמְשַׁבָּר שֶל מִלְיוֹנִי הַפְּּרְחִים. שמואל אוליצקי

ביומולדת מותר להתלכלך

בשביל הילרות והילדים שלהם. בעיקו להוציא הרבה כסף כדי שיהנו. זאת־אומרת, שגם ההורים יהנו וגם הילדים. וזה לא תמיד הולך ביתר. לדוגמה. הורים אמריקנים לא אוהבים שהילדים יביאו הרבה חברים הכיתה, כי אז יש כלגן. או מה עושים כשיש

הודים אמריקנים מוכנים לעשות הרבה

מה עושיפו זוכרים שבאמריקה הכסף יענה על הכל. אבל לא תוכמה להזמין את לאסוף אותם בעוד שעה ורוצי. הילדים כל תכיתה לקרקס או ללונה־פרק, כי זה יש לילדים גם בלי יומולדת. וכך נולד התידוש: יומולדת יצירתי. אולי נשמע משמעמם ומוכיר את השיעור למלאכה. אבל הילדים האמריקנים כבר יודעים: ביומולדת כנה מותר להתלכלך ולהרעיש. הצעצועים לתנור ייבוש. שעה שהילדים יש ממתקים בשפע ובסוף לוקחים הביתה רחצו ידיים ופשטו חלוקים, העוזרות של

התחיל יומולדת שנרתי, עם שירים, מישחקים וולילה. לא הרגישו שכבר כך היה ביומולדת יצירתי שראיתי אצל מרים, כעיירה בארצות הברית, שבה גרים עכרה שעה וחצי. כל ילד וילדה קיבלו למוכרת את הצעצוע שהתייבש בינתיים הרבה אנשים אמידים. מרים היא קומיקאית ויש לה בית־מלאכה שבו היא ויצאו למגרש החניה הצמוד, שם כבר חיכו הוריהם. גם הילדה שחנגה יומולדת מקייבת גם קורסים לעבודות קומיקה תורה הביתה, ולא שמעה דיבורים כמו לילדים ולמכוגרים. בימי סוף השבוע הארוך (בארצות חברית יש שנוע עכודה "אוף, אינה לכלוך ואינה בלגן השאירו החברים שלךו" של חמישה ימים) מרים עורכת שם ימי

תמורת ז דולרים לילד (כ־11 שקל),

וש היו כאן. קמים קופטים

ואתם, האם הייתם רוצים יומולרת כוהו

מומינים אירוח ותוכנית. המחיר כולל

כיבוד קל, שתיה ועונת יומולדת. גם

את הבנדים כלולים במחיר. תמוות

צעצועי חימר לא צבועים משלמים

פריט - תיות, כלים, בוכות וכדומה.

המומינים כשני דולרים נוספים על כל

בשעה היעודה, הניעו למגרש החניה

כעשרים מטניות. בהן הביאו ההורים את

ילדיהם המנומוים. להורים נאמר שיבואו

והילדות קיבלו תלוקים וצתלו משימחה

השולחנות פוזרו מכתולים וצבעים וכל

ילד בחר פריט לצביעה. כחצי שעה

נמשכה מלאכת הצביעה ואז הוכנסו

ברים ערכו את השולחנות.

כששמעו שמותר להתלכלך. על

מכחולים, צבעים ותלוקים כדי לא ללכלך

מהילה עופר

קרטיס

שמוינת ממם שלק בישושאר שונכנים

תעריב לילדים 23

22 מעריב לילדים

